पण्डित-अरिसिंह-विरचितं

सुकृतसंकीर्त्तनम्।

न्यायाम्भोनिधि-श्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरशिष्य-प्रवर्तक-
श्रीमत्कान्तिविजयचरणसरोरुहेण मुनि-
चतुरविजयेन संशोधितम्।

तच्च

[illegible]पुरवास्तव्य-[illegible]-श्रेष्ठि
हालाभाई-[illegible]-[illegible]-भार्या-
[illegible] [illegible]ख्येन

प्रकाशयित्री

भावनगरस्था श्रीजैनआत्मानन्दसभा

विक्रमसंवत्	[illegible]	वीरसंवत्
१९७४	[illegible]	२४४४

[illegible]
[illegible]

INTRODUCTION

साक्षाज्जिनाधिपतिधर्मनृपाङ्करक्षो
जागर्ति नार्चितमना ह्यदि वस्तुपालः ।

The Sukṛtasankīrtana is a historical Mahākāvya describing the good deeds of Vastupāla It consists of eleven cantos and at the end of each canto are appended five verses composed by Amara Pandita. Three out of these are eulogistic the fourth mentions Arisimha as the author of this work and praises his poetical skill, while the fifth records the fact that these four verses are composed by Amara.

The popularity of the work The Sukṛtasankīrtana does not seem to have been popular even among the Jains. Verses from Someśvara's Kīrtikaumudī are often found in the Prabandhakośa and Jinaharsha's Vastupālacharitra, but none from the Sukṛtasankīrtana. Bālachandra has also composed his Vasantāvilāsa on the style of the Kīrtikaumudī.

Literature about Vastupāla The main works about Vastupāla's history are as under—

प्रकाशक—
वल्लभदास त्रिभुवनदास गांधी
सेक्रेटरी-
श्रीजैन आत्मानन्द सभा
भावनगर

मुद्रक —
मणिभाई मथुरभाई गुप्त
[illegible]
[illegible] बडोदरा

INTRODUCTION

सासाज्जिनाधिपतिधर्मदृपाङ्करसो
भागार्ति नार्चितधना हृदि वस्तुपालः ।

The Sukṛtasankirtana is a historical Mahākāvya describing the good deeds of Vastupāla It consists of eleven cantos and at the end of each canto are appended five verses composed by Amara Pandita. Three out of these are eulogistic the fourth mentions Arisimha as the author of this work and praises his poetical skill while the fifth records the fact that these four verses are composed by Amara.

The popularity of the work The Sukṛtasankirtana does not seem to have been popular even among the Jains Verses from Someśvara's Kirtikaumudi are often found in the Prabandhakośa and Jinaharsha's Vastupālacharitra but none from the Sukṛtasankirtana. Balachandra has also composed his Vasantavilasa on the style of the Kirtikaumudi.

Literature about Vastupāla The main works about Vastupāla's history are as under —

Contemporary

I Sukṛtasankīrtana.

II Kīrtikaumudī

III Dharmābhyudaya. } Udayaprabha
IV Sukṛtakīrtikallolinī. } Udayaprabha

V Hammīramadamardana. } Jayasiṁha Sūri.
VI Vastupāla-Tejaḥpāla Praśasti } Jayasiṁha Sūri.

VII Vasantavilāsa by Bālchandra.

Later

VIII Vastupālaprabandha in the Prabandhachintāmaṇi

IX Vastupālaprabandha in the Chaturviṁśatiprabandha

X Vastupālacharitra of Jinaharsha

The author and his religion The author of the Sukṛtasankīrtana is Arisiṁha, son of Lavanasiṁha He was a protege of Vastupāla and we understand from the Upadeśatarangiṇī that like Somesvara the author of the Kīrtikaumudī, he too got a *prasa* and other gifts for this work.[1] It is not clear to what caste he belonged whether he was a Bania or a bard He has got the appellation Thakkura and this appellation was

(1) [illegible]

common among the Banias too As to his religion, it is not quite certain whether he was a Jaina or a Shaiva. The fact of his bringing the spirit of Kumârapâla and making him to order Bhima to revive the glory of Jainism speaks in favour of his being a Jaina while his omission of salutation to Jina in the beginning of his poem and his telling us that Vastupâla s mother Kumâradevi, though a leader among those following Jainism, had faith in S'iva too, which is not mentioned by any other writer, may lead one to believe that he was a S'aiva, of course not staunch. Jahlana s Sûktimuktâvali quotes four verses of Arasi Ṭhakkura[2] who is most probably the same as our author

---

(2) अतिविपुल कुचयुगल रहसि करैरामृश मुहुलक्ष्म्या ।
तल्पहृत निजहृन्य जयति हरिर्मृगयमाण इव ॥
मध्येन तनुरा विशिन हृदाशय पयनन स्तनवदहस ।
तस्या स्तनस्तम्भनरीधियव कुम्भौ गजानां कुपितो भिनत्ति ॥
दधिमथनविस्लेषलदग्धोविदभादमन्थमनसा विश्वंदधैवजेता ।
भवपरिभवखेद यवनवाण कृपण स्मर्भव शिवसादो व्यवनशर्पिनम्पयि ॥
कान्ताङ्गमर्देवपत्या कथमपि गमितान्यन्तरालस्यभक्त्या
क्षुद्रितेऽपि भूयस्तर्दासर दासमेव तस्य भवन्ते ।
इत्य स्वर्गरनारी शिरसु नरपत जनुरम्भोदरम्ब
भ्रान्त्या मधुपुञ्जा मयर्त पुलधेन पदपदनम् ॥

Jahlana s Sûktimuktâvali

Amarachandra and his relation with Arisinha Amarachandra is an illustrious figure in Sanskrta literature The fame of his works was not only restricted among the Jainas but also extended to the Brahmins among whom his works Bâlabhârata and Kavikalpalatâ were popular His other available works are Chhandoratnâvali, Syâdiśabdasamuchchaya & Padmânanda Kâvya The last work was composed at the request of Kosṭhâgârika Padma a Vâyada Bania of Pattan[8] It is otherwise known as Jinendracharitra, as it gives the lives of Tirthankaras The Prabandhakos'a mentions two other works of his Sûktâvali and Kalâkalâpa He compared in one place in his Bâlabhârata the braid (वेणी) to a sword and for this he was known as Venikrpana Amara Amara was the pupil of Jinadatta S'ûri of Vayadagachchha, the author of the Vivekavilasa Jinadatta Sûri's name is mentioned in this poem among the Âcharyas who accompanied in Vastupâl's pilgrimage to Satruñjaya The Prabandhakos'a tells us that Amarachandra got the charm of Siddhasârasvata from Kavirâja Arisimha pupil of Jinadatta Sûri and by his chanting this for twenty one days the Goddess of Learning appeared before him from the disc of the moon

(8) पद्मेनाभ्यर्थित स श्रीजिनेन्द्रचरिताह्वयम् ।
काव्यसहायो महाकाव्यं निर्ममे निममेश्वर ॥ पद्मानन्द १-४१

at the midnight of the twenty first day and gave him the boon that he would be a Siddha Kavi honoured by all kings The same Prabandha describes his entry into the court of Visaladeva and through him of his teacher in fine arts Arisimha But the Prabandhachintâmani tells us that Amarachandra had entered the court of Dholka in the time of Vastupâla and was recognised as a poet of power and note Amarachandra does not mention in any of his published works that he was a pupil of Arisimha in fine arts but it is only clear from the works that he held Arisimha and his poetry in high esteem. The story about Amara's getting Siddhasârasvata charm from Arisimha and also his introduction of Arisimha into the court of Visaladeva should be accepted with much reserve One thing *is however clear from this that both Amara &* Arisimha occupied a remarkable position in the literary court of Visaladeva Just as Amarachandra had composed four verses in the Sukrta sankirtana [illegible] Amarachandra w[illegible] Ari[illegible]

and partly by A[illegible]

(4) [illegible]
[illegible]
[illegible]

in his Kavikalpalatâ one more work of Arisimha, Kavitârahasya Amrachandra calls Arisimha in the Sukrtasankîrtana as an able disputant

Analysis of the Work The *first* canto gives the genealogy of the Châpotkata kings Of Vanarâja it is said that he founded the city of Anahilla Pattana and that he erected there the temple of Pânchâsara Pârsvanâtha After him Yogarâja Ratnâditya Vairisimha Kshemarâja, Châmunda Râhada & Bhûbhata successively ruled over Gujarat This list of Châvdâ kings is identical with that given in the Sukrtakîrtikallolinî of Udayaprabha In view of the concurrence of these two authorities, the statement in Krishnâji's Ratnamâlâ which is not so old as is believed is unreliable

The *second* canto describes the reigns of the Chaulukya kings Mûlrâja's pilgrimage to Someśvara every Monday is also mentioned in Bâlachandra's Vasantavilâsa The fourth verse refers to his [illegible] of Tripurusha Prasâda in Anahillavâda Mûlarâja defeated Bârapa the general of the [illegible] of Kânyakubja and Laksha king of [illegible] Vallabharâja's victory over the king of [illegible] is celebrated in verse 13th He had the [illegible] of Jagajjhampana This [illegible] is found in the Kumârapâlapratibodha Kîrtikaumudî Sukrta-

Kirtikallolonl and Vasantavilasa Durlabharâja was very modest and was ashamed when his court poets compared him to Krishna Bhima defeated Bhoja of Dhârâ Karna conquered the king of Mâlvâ and brought home from there an image of Nilakantha Śiva Jayasimha conquered Barbaraka and took prisoner Yasovarma king of Dhârâ. He had the tank called Siddhasaras dug and a high pillar of victory built Jayasimha was very devotional towards his mother Kumârapâla abolished the confiscation of the property of tradesmen dying without male heirs and caused Jaina temples to be built in every city He conquered the king of Jângla Arnorâja of Śâkambhari and his general Âmbada who was a Bania defeated and killed the Kadamba king Mallika Arjuna of the Konkana. This victory of Ambada is cor oborated by Bâlchandra in his Vasantavilâsa Ajayadeva generally alled Ajayapâla got from the king of Sâmbhara a g ld n Mandapikâ. Mûl arâja II though a child d t at d the Turushkas Mahamad Sahabuddin Gh ri Bhimadeva II was very charitabl and extravagant. His kingdom was being devour d by his powerful Mandaleśas wh m he was unable to control Bhima was thus fill d with anxiety about the fate of his kingdom One

in his Kavikalpalatâ one more work of Arisimha, Kavitârahasya Amrachandra calls Arisimha in the Sukrtasankirtana as an able disputant

Analysis of the Work The *first* canto gives the genealogy of the Châpotkata kings Of Vanaraja it is said that he founded the city of Anahilla Pattana and that he erected there the temple of Pânchâsara Pârsvanâtha After him Yogarâja Ratnâditya Vairisimha Kshemarâja, Châmunda Râhada & Bhûbhata successively ruled over Gujarat This list of Châvdâ kings is identical with that given in the Sukrtakirtikallolini of Udayaprabha In view of the concurrence of these two authorities, the statement in Krishnâji s Ratnamalâ which is not so old as is believed is unreliable

The *second* canto describes the reigns of the Chaulukya kings Mûlrâja s pilgrimage to Somes'vara every Monday is also mentioned in Bâlachandra s Vasantavilâsa The fourth verse refers to his erection of Tripurusha Prasada in Anahillavâda Mûlaraja defeated Barapa the general of the king of Kanyakubja and Laksha king of Cutch Vallabharaja s victory over the king of Mâlvâ is celebrated in verse 13th He had the *la* of Jagajzampana This *biruda* is found in the Kumârapâlapratibodha Kirtikaumudi Sukrta

Kı tikallolonl and Vasantavilåsa Durlabharåja was very modest and was ashamed when his court poets compared him to Krishna. Bhima defeated Bhoja of Dhårå Karna conquered the king of Målvå and brought home from there an image of Nilakantha Siva. Jayasimha conquered Barbaraka and took prisoner Yasovarma king of Dhårå. He had the tank called Siddhasaras dug and a high pillar of victory built Jayasimha was very devotional towards his mother Kumårapåla abolished the confiscation of the property of tradesmen dying without male heirs and caused Jaina temples to be built in every city He conquered the king of Jångla Arnoråja of Såkambharî and his general Åmbada who was a Bania defeated and killed the Kadamba king Mallika Arjuna of the Konkana. This victory of Ambada is cor oborated by Bålchandra in his Vasantavilåsa Ajayad va gen rally called Ajayapåla got from the king of Såmbhara a g ld n Mandapikå. Mûl aråja II th u h a child d f ated the Turushkas Mahamad Sahabuddin Gh ri Bhimadeva II was very charitable and xtrava ant His kingdom was being dev ured by his powerful Mandaleśas whom he was unabl to contr l Bhima was thus filled with anxiety about the fate of his kingdom One

in his Kavikalpalatâ one more work of Arisimha Kavitârahasya Amrachandra calls Arisimha in the Sukrtasankirtana as an able disputant

Analysis of the Work The *first* canto gives the genealogy of the Châpotkata kings Of Vanarâja it is said that he founded the city of Anahilla Pattana and that he erected there the temple of Pànchâsara Pârsvanâtha After him Yogarâja Ratnâditya Vairisimha Kshemarâja, Châmunda Râhada & Bhûbhata successively ruled over Gujarat This list of Châvdâ kings is identical with that given in the Sukrtakirtikallolinî of Udayaprabha In view of the concurrence of these two authorities, the statement in Krishnâji s Ratnamâlâ which is not so old as is believed is unreliable

The *second* canto describes the reigns of the Chaulukya kings Mûlrâja s pilgrimage to Somes'vara every Monday is also mentioned in Bâlachandra s Vasantavilâsa The fourth verse refers to his erection of Tripurusha Prâsâda in Anahillavâda Mûlaraja defeated Biraps the general of the king of Kânyakubja and Laksha king of Cutch. Vallabharâja s victory over the king of Mâlvâ is celebrated in verse 13th He had the *birudas* of Jagajzampana This *biruda* is found in the Kumârapâlapratibodha Kîrtikaumudî, Sukrta-

kirtikallolonl and Vasantavilisa. Durlabharája was very modest and was ashamed when his court poets compared him to Krishna. Bhima defeated Bhoja of Dhárá. Karna conquered the king of Málvá and brought home from there an image of Nilakantha Śiva. Jayasimha conquered Barbaraka and took prisoner Yasovarma king of Dhárá. He had the tank called Siddhasaras dug and a high pillar of victory built Jayasimha was very devotional towards his mother Kumárapála abolished the confiscation of the property of tradesmen dying without male heirs and caused Jaina temples to be built in every city He conquered the king of Jángla Arnorája of Śákambharl, and his general Ámbada who was a Bania defeated and killed the Kadamba king Mallika Arjuna of the Konkana. This victory of Ambada is coroborated by Bálchandra in his Vasantavilása Ajayadeva generally called Ajayapála got from the king of Śámbhara a golden Mandapiká. Múlarája II though a child defeated the Turushkas Mahamad Sahabuddin Ghori. Bhimadeva II was very charitable and extravagant. His kingdom was being devoured by his powerful Mandalesas, whom he was unable to control Bhima was thus filled with anxiety about the fate of his kingom One

[illegible]

the Jaina faith. This account, though it materially differs from that given by Someśvara in his Kirtikaumudi, agrees with that in the two other contemporary works – (1) Jayasimha's Vastupâla-Tejahpâlaprasasti & (2) Udayaprabha's Sukrta kirtikallolini. Vastupala's own words should have, however, more weight in this respect. In the Naranârâyanânanda he calls himself as the high minister of the Gurjareśvara and in its last canto he says that *he accepted the dependence of the high-ministership of Bhima the lord of Gujarat, for the incessant occurence of the festival of faith without any obstacle which is sweet on account of its splendid power*[5] Bâlchandra's account however, agrees with that of Someśvara

In the *fourth* canto Arisimha says that Vîradhavala with the help of his ministers conquered the earth and put down all wrong and violence Tejahpâla then requested Vastupâla to keep in mind the king's command and support the Jaina religion Both approached their spiritual family preceptor Vijayasena Sûri of the Nâgendragachchha On this occasion the succession of the priest of this gachchha is given (1) Mahendra Sûri (2)

(5) [illegible] ।
[illegible] XV 135

Shânti Sûri and Amara Sûri, who received from king Jayasimha the title—" Tiger Cubs " as they had overcome proud disputants even in their infancy (4) Haribhadra Sûri (5) Vijayasena Sûri. Vijayasena Sûri explained to them the religious merits of becoming a Singhâdhipati Vastupâla resolved to do so

In the *fifth* canto are described the preparations for the great pilgrimage Narachandra Sûri of the Maladhâri gachchha and spiritual adviser of Vastupâla on his mother's side Jinadatta Sûri of the Vâyada gachchha Shânti Sûri of the Sandj raka gachchha and Vardhamâna Sûri of the Gallaka people were among the notable Âchâryas who accompanied [illegible] Mention is made of a halt at [illegible] and of the institution of a great festival in the temple of Rshabha.

In the *sixth* canto we have a conventional description of the sunrise

In the *seventh* canto is described the ascent [illegible] festivities After paying his respects to Kapardi Yaksha the [illegible] Tirtha Vastupâla entered [illegible] Âdinâtha The Sangha stayed there [illegible] days

In the *eighth* the pilgrimage to Deva-

pattana and Mount Girnar is described From Śantrunjaya the Sangha started to Devapattana for offering worship to Somanātha. Thence it proceeded to Girnar A camp was pitched at the foot of the mountain and a festival was held. Then follows the description of the worship of Neminātha and the festivals Having paid homage to Ambā, the presiding deity of the Jain temples on Mt Girnar and Sāmba and Pradyumna who had obtained salvation here, the Sangha descended after a stay of eight days

In the *ninth* is given a poetical description of the six seasons which the minister saw while descending

In the *tenth* begins the return journey The Sangha entered Vāmanasthali-the modern Vanthali in all magnificence When the procession reached near Dholka not only Tejahpāla but Viradhavala came out with citizens to receive him. For a fuller description of the pilgrimage compare the last canto of the Dharmābhyudaya and the cantos eleven and twelve of the Vasantavilāsa

In the *eleventh* canto the author describes the temples built and restored by Vastupāla

In Anahilavāda Pattan –

(1) The restoration of the temple of Panchāsara Pārsvanātha of Vanarāja.

S
k
t
n
V
r
r

In Cambay –

(2) The erection of a golden staff and knob on the temple of Bhīmeśa

(3) The erection of an Uttānapaṭṭa before Bhaṭṭāditya and of a golden wreath on his head

(4) Excavation of a well in the temple grove called Vahaka of Bhattārka.

(5) The erection of a vestibule before the temple ef the Sun-god Bakula

(6) The restoration of the Mandapa and of the temple of Vaidyanātha

(7) The erection of high-walled enclosures for the sale of sour milk to avoid contamination

(8) The erection of two Upāsrayas.

(9) The erection of a drinking hall with round windows on two sides

In Dholka –

(10) The building of a temple of Ādinātha.

(1) The erection of two Upāsrayas

) The restoration of the temple named Rāṇ.ka of Bhattārka

The construction of a Vāpī

The erection of a Prapā

On the Satruñjaya Hill –

(15) The erection of an Indramaṇḍapa before the temple of Ādinātha.

(16) The erection of the temples of Neminātha and Stambhana Pārśvanātha

(17) The erection of a statue of the Goddess of Sarasvatī.

(18) The erection of the statues of his ancestors

(19) The setting up of three statues on elephants his own, that of Tejaḥpāla and that of Vīradhavala

(20) The erection of sculptures representing four summits of Mt. Girnar Avalokana, Ambā Sāmba, and Pradyumna.

(21) The preparation of a Toraṇa before the temple of Ādinātha.

(22) The erection of temples of Suvrata of Broach and Mahāvīra of [illegible]

(23) The erection of a Pṛṣṭhapaṭṭa of gold and [illegible] image of Ādinātha.

(24) The raising of a [illegible] Toraṇa.

In the vicinity [illegible]

(26) The erection of an Upâs'raya

(27) The erection of a Prapâ.

In the village of Ankevâliyâ –

(28) The *digging of a tank.*

On Mt Girnar –

(29) The erection of temples of Stambhana Pârsvanâtha and Adisvara of Satruñjaya

In Stambhana (*Thâmna near Umreth*) –

(30) The restoration of the temple of Pârsva nâtha.

(31) The erection of two Prapâs near the temple of Pârśvanâtha

At Dabhoi –

(32) The placing of golden capitals on the temple of Vaidyanâtha as the old ones were carried off by the king of Mâlvâ

of an image of

he of Mallideva (in

religious merits of

brother Malladeva

lete list of Vastu

y and public utili

naharsha s Vastu

(11 gold

(12 patta w the image of

(13) The n Torana ta – large tank

(14) The erecti

The date of the composition of the work The Sukrtasankirtana was written before Samvat 1287, in which year the inscriptions on Mt. Abu are dated, and after 1278 the date of building a niche of Mallinātha on Mt. Ābu mentioned in the present work.

Dr Bühler contributed a very valuable and exhaustive paper, *Das Sukrtasankirtana* in the *Sitzungberichte* of the Imperial Academy of Sciences of Vienna (Vol CXIX, 1887) and an English translation of the German paper was published in the Indian Antiquary Vol. XXXI (1902) pp. 477–495 For a complete and critical study of the career of this one of the greatest minister Gujarat has ever produced one should read the introductions to the Naranārāyanānanda, Vasantavilāsa and Hammiramadamardana in the Gaekwad s Oriental Series. A photo of the statutes of Vastupāla and his two wives will be found in the edition of the Naranārāyanānanda in the same series.

CONTENTS

॥ अर्हम् ॥

॥ न्यायाऽम्भोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरिभ्यो नमः ॥

श्रीमदरिसिंहविरचितं

सुकृतसंकीर्त्तनम् ।

श्रीवेश्मविस्मयपदम्परमप्रताप-
क्षापोत्कटान्वयवनैकहरिर्नरेन्द्रः ।
आसीदसीमचरितः परितप्रसादु
भालार्पिताङ्घ्रिनाम्नो वनराजदेवः ॥१॥

यत्खङ्गखण्डितविरोधिशिरोभिरक्त
स्रोतस्विनीभिरदधिर्विदधे सरागः ।
येनाधुनाप्यरुणता भजनम्नङ्ग-
सम्पर्कतोऽर्कशशिनावुदयास्तभेषु ॥ २ ॥

निर्गत्य कोशकुहरादसिरिन्दुगौर
न्यासो यथागनमगात्स्वमिति यदीयः ।
मा स्म विगत्य परैरितीव
यत्रविवरेषु कराङ्गुलीभिः ॥ ३ ॥
रैलम
समराङ्गण य ।

॥ सुकृतसंकीर्तनकाव्यान्तर्गतदेशनामाक्षरानुक्रमणी ॥

॥ अर्हम् ॥

॥ न्यायाम्भोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरिभ्यो नमः ॥

श्रीमदरिसिंहविरचितं

सुकृतसंकीर्त्तनम् ।

श्रीविक्रमविस्मयमयप्रथमल्पताप
श्चापोत्कटान्वयवनेश्वरहरिर्नरेन्द्र ।
आसीदसीमचरित परितप्तशत्रु-
भालार्पितांघ्रिनलिनो वनराजदेव ॥१॥
यत्खड्गखण्डितविरोधिशिरोधिरक्त
स्रोतस्विनीभिरम्बुधिर्विदधे सराग ।
येनाधुनाप्यरुणता भजतस्तदङ्ग
सम्पर्कतोऽर्कशशिनावुदयक्षणेषु ॥ २ ॥
निर्गत्य कोशकुहरादसिनन्दकस्य
श्यामो यथागनमगात्त्वगिव यदीय ।
एतेषु मा स्म विनम्य परैरितीव
रन्ध्रेषु वज्रविवरेषु धराङ्गनाभि ॥ ३ ॥
खट्वाङ्गसङ्गनरस्तरवारिलग्न
कृत्वारिमुण्डमपिन समराङ्गणे य ।

मालाधिरोपितहुताशनचण्डचण्डु
राभादिभासुरविरोधिविभासुरश्री[1] ॥ ४ ॥
तेने कृतान्तसमता रसनासनाभि
धारोद्धुरो यदसिरञ्जनमञ्जुलश्री ।
अज्ञाय यस्य युधि दर्शनसत्यमेव
भिन्दन्नरीन्निजनिकिङ्करता कृतान्त ॥ ५ ॥
स्तम्भप्रकम्पितविलीनविवर्णगात्रै
खिन्नैर्विभङ्गुरगदस्फुरदश्रुलेशम् ।
उन्मुच्य पारणमवाप्य च भीमभावम् ।
य' सेव्यते रिपुभिरु पुरतः प्रसन्न ॥ ६ ॥
आकर्ण्य तूर्णमुपस्थापितु च यस्य
कीर्तिं मुहुर्भुजगभीरुगणेन गीताम् ।
चक्षु श्रवा स्मरण निमिषो
न्मेषक्रियामनिमिषो ऽपि चकार शेष ॥ ७ ॥
यस्मिन् मनुपि धात्रितनातपत्र
ज्योत्स्नाम्बुभास्वति पल्वलता दधाने ।
यस्याननं विकचवारिजकल्पमन्त
र्भजत् विनाय परराजकरागनं जयश्री ॥ ८ ॥
श्रीमत्पुरे भुवि पुरन्दरपत्तनाभ
तनाद्वेषणहिल्लपाटकनामधेयम् ।

---

1 ग-विर्गण ।

शीर्णां गृहे स्मरतपस्विवनेऽस्मर्नाङ्ग
पद्मधियोरसुहृदोरपि यत्र योगः ॥ ९ ॥
अन्तर्वसज्जनजनाद्भुतभारतो भू
र्मा भ्रश्यतादिति भृशं धनराजदेव ।
यत्रागराजनरपार्श्वशिलेन्द्रवेश्म
व्याजादिह क्षितिधरं नवमाततान ॥ १० ॥
यस्मिन्नदैव निहतानि निकेतनाग्र
जाग्रन्मणिद्युतिभरैरतितमां तमांसि ।
आरामकाल्पिधमिषेण यदि स्थितानि
तानि प्रसर्पदरयद्रवं रजन्ति ॥ ११ ॥
जात्य जनेषु रजनीजनित विभिन्द
न्पुरीपयस्यपि दिवाकरकान्तशुल्नी ।
जाल्मान्तरागनगरस्तरणिर्द्विधापि
यस्मिन्नभूदनुग्रहं ननु गृपकार ॥ १२ ॥
यस्मिन्विलासदनेषु विलासवत्य
पत्यु स्मरप्सहनेव पयरोत्तरीयम् ।
रत्नमर्गपविपर्णीहतपुञ्जतस्त
स्येव निर्मी न सुपती दधनेऽन्धकारम् ॥१३॥
पर्वक्षणे न खलु निधिनुते दिनेषु ।
सूर्यं सुपर्णगुरुसप्रकिरीटकुम्भे ।
यत्रोसतात्ल्पनिर पुरयोषिदास्यै
नव क्षिपापतिमपि क्षणदासु राहु ॥ १४ ॥

१ ग-स्मरप° ।

सङ्कोचिताम्बुजकुलोऽपि हतार्ककान्त-
क्रीडोऽपि पीडितरथाङ्गकुटुम्बकोऽपि ।
भाति भयाति विधुरुज्ज्वल एव यत्र
सौधावनिस्खलितधामनि धामनाथे ॥ १५ ॥
रुद्धेऽपि यत्र मरुदध्वनि वारिवाहै-
र्लोकः सदा नियमभानुविलोकभोजी ।
पूर्वाद्रिमौलिगतमेव गृहाधिरोहा-
दर्कं विलोक्य लगति व्यवसायवीथ्याम् ॥ १६ ॥
यत्र प्रतिक्षणनिरुद्धरसातिरेक-
निष्कम्पदम्पतिपदम्बरकैतवेन ।
रत्या सहाजनि निकाममनेकमूर्ति
रेकाङ्गमोहनरसैः स्मृतिभूरतप्त ॥ १७ ॥
यत्रोचसौधभुवि सान्यकरालपिण्ड
विश्रम्भिणां गगनसिन्धुजलद्विपानाम् ।
कुम्भान्विभूषयति भीरुगण स्वभाल
सिन्दूरपङ्क्तिभिरमन्यकरोद्धृताभि ॥ १८ ॥
यस्मिन्पुरपुरवरे गन्तुमनारतुरन्ता
दृग्य गुरुतुरगा पतन्ति स्फुरन्त ।
उर्वीविनाम्यापगाम्यतम्बरस्य
मदाङ्गुनारनविनान परिमाणपर्या न ॥ २० ॥
चेन्नाम्यतामि पतितां पिब म स्वयदि
वि या स्पुर धतु मपाति हनीतपार्णं ।

यत्रेति पेचुपरिहृणिकारैः खे
बभौ यदन्तुरोपिपासिनम्भगास्तिम् ॥ २० ॥
मन्दाकिनी वियति तुङ्गविशालसाल-
रोपाङ्घ्रिपामलपरा परितः स्फुरन्ती ।
यद्दे सुराधिरतिनिभ्रदविभ्रदाय
यत्रान्तरालपरिखाधियमादधाति ॥ २१ ॥
सुंनानि भूमिधरभासुरमान्यभित्ति
भागेषु मारविवगण्यभितोऽपि यत्र ।
व्योमापगाजलगजघनिमानसीम
निर्मग्रदन्तरतिल्प्रभानिभानि भान्ति ॥ २२ ॥
यद्वेश्मवेश्मपरिमार्जनिकारजोभि
र्दूरोज्झितैर्गगनवनावनिगोपभीला ।
अभ्रंलिहो जगति य पटुरत्नगर्भे
वृट रिल्लाजनि गनषु सुरत्नसानु ॥ २३ ॥
यस्मिन् जनाय मणिहर्म्यविभाविभिन्न
ध्वान्तोत्करेऽपि कथयन्ति विभातभावम् ।
लीलासरोवरसरोरुहिणाविराजा
सौरभ्यलुभ्यदलिनीरवकूजितानि ॥ २४ ॥
सत्यभ्रमेण कृतशानि गृहेषु हत्वा
दन्तव्यरूपकशतानि विशीर्णदन्त ।

---

१ ग-भ्रूणि ।

सत्यान्यपि प्रतिभयेन न तानि हन्ति
सम्प्राप्तशर्म इव यत्र बिडालकोऽपि ॥२५॥
यद्दानदानमुदितेन वनीपकेन
लब्ध्वा प्रभूतसुकृतं कथमप्यवाप्तं ।
छायाविभूषणपयोऽर्पणहेतुरेव
देवद्रुरत्नसुरभीविभवोऽपि भेजे (?) ॥ २६ ॥
तत्रावनीविधुरभूद्वनराजराज्य
गर्जावभासुरगरिष्ठवनीकृशानु ।
श्रीयोगराज इति यस्य रराज पाणि
पद्मेऽहिरण्यशुभगा भ्रमरीव भूमि ॥२७॥
यस्यासि [illegible] नरनागर[illegible]
पत्रोपम [illegible] भुभुजई ।
[illegible]
मा[illegible] जगती नयपो[illegible]न ॥ २८ ॥
[illegible]
[illegible]नम् ।
[illegible]
[illegible] ॥२९॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ३० ॥

दुर्वारवारणगणोत्सवगैरिगिरिद

श्रीवीरगिरिद इति भूपतिरस्यतोऽभूत् ।

यत्कीर्तिकान्तिविसरेषु जगत्सु यानि

स्पर्शेन चन्द्रसमतामयन्ति तारा ॥ २१ ॥

प्रत्यर्थिपार्थिवगण समराङ्गणेषु

ग्रीष्मातिभीष्मतरणिद्युतिभारतुल्यं ।

तस्यो महोभिरिव यस्य कृपाणवल्लि-

धारागृहस्यतिरसप्रसरा बभूव ॥ २२ ॥

श्रीक्षेमराजनृपतिर्यशसां गुणानां

ज्योत्स्नागमुज्ज्वलयता मन्नगास तस्मात् ।

यस्यासिरारिभकुम्भविभेदलब्ध

मुक्ताफलैः कुसुमिता फलिता जयेन ॥ २३ ॥

धूम्रीभवत्पदसितासिरलीव तीव्र

कोपानल किमपि यस्य हृदि प्रदीप्त ।

प्रत्यर्थिपार्थिवरमूरमणीसमूह

बाष्पाम्बुभिर्भृशमय गमयांबभूवे ॥ २४ ॥

विश्वप्रसू कुतुककृत् दुहितारिमुण्ड

चामुण्डराज इति राजपति स्म तस्मात् ।

पूरे प्रसर्पति यदीययशोम्बुनद्या

दूरादमज्जदुडुप सह तारकौघे ॥ २५ ॥

निर्यन् पयोमयपयोधिजलादनाते

सत्यान्यपि प्रतिभयेन न तानि हन्ति
सम्प्राप्तशर्म इव यत्र बिडालकोऽपि ॥ २५ ॥
यद्दानिदानमुदितेन वनीपकेन
लब्ध प्रभूतगुरुर्न कथमप्यवाप्त ।
छायाविभूषणपयोऽर्पणहेतुरेव
[illegible]दुग्धसुरभीविभवोऽपि भेजे (?) ॥ २६ ॥
तत्रावनीविभुरभूदनराजराज्य
गर्जारिभानुरगिरगवनीक्षानु ।
श्रीयोगराज इति यस्य रराज पाणि
पद्म[illegible]भगा धर्मरात्र भूमि ॥ २७ ॥
यस्यागि[illegible] नयनागरा[illegible]
पद्माश्रम मुग्धमणगाम भुजर्द्ध ।
[illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥
[illegible]
[illegible]नम् ।
[illegible]
[illegible] ॥ २९ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ३० ॥

दुर्वारवारणघटोत्कटवैरिसिंह
श्रीवैरिसिंह इति भूमिपतिस्ततोऽभूत् ।
यत्कीर्तिकान्तिनिकरेषु जगन्तु पाणि
स्पर्शेन चन्द्रमसमाकलयन्ति ताराः ॥ ३१ ॥
प्रत्यर्थिपार्थिवगणे समराङ्गणेषु
ग्रीष्मातिभीष्मतरणिद्युतिभारतुल्ये ।
तस्मो महोभिरिव यस्य कृपाणवह्नि
धाराम्बुदव्यतिकरव्यसनी बभूव ॥ ३२ ॥
श्रीक्षेमराजनृपतिर्वसुधा सुधांशु
ज्योत्स्नासमुज्ज्वलयशा भवनाम तस्मात् ।
यस्यासिरा जिभिरकुम्भविभेदलग्न
मुक्ताफलैः कुसुमिता फलिता जयेन ॥ ३३ ॥
धूमीभवद्घनगिरा जिरनीवतीव
कोपानलः किमपि यस्य हृदि प्रदीप्तः ।
प्रत्यर्थिपार्थिवचमूरमणीसमूह
बाष्पाम्बुभिर्भृशमयं नमयांबभूवे ॥ ३४ ॥
विश्वप्रभुः कुतुकदुर्दिनारिमुण्ड
श्चामुण्डराज इति राजपतिः स्म तस्मात् ।
पूरे प्रसर्पति यदीययशस्तरिंग्या
दूरादमज्जदुडुपः सह तारकाभिः ॥ ३५ ॥
निर्यन् पयोमयपयोधिजलाद्भुतान्ते
मीक्ष्याभितो जगति यस्य यशः प्रकाशम् ।

अद्यापि नापतति पारमिति प्रसर्पन्
लोकान्तशैलशिखरे स्खलितो मुरारिः ॥ ३६ ॥
आसीदथ प्रथमशत्रुयश शशाङ्क-
श्रीराहुराहड इति क्षितिजीवितेश ।
निर्व्याजितो भुवनदीपकलाकलापे
मेघ शशी स्मि तदीययश समुद्रे ॥ ३७ ॥
य[illegible]मेव धवलामवलोक्य लोके
लोको [illegible] पूर्णमासीम् ।
एतां पुन [illegible]
[illegible] ॥ ३८ ॥
श्रीभूभर्ता [illegible]
[illegible]भूत् ।
[illegible]
[illegible] ॥ ३९ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४० ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]

चरनरवारिनिवारितारिवर्गे ॥ ४१ ॥

किञ्च—

दीर्घायुर्भवतादिति द्विजवरैर्ब्रह्मापुरीत्यन्वह
बन्दीन्द्रैरजरामरेति च कुलस्त्रीभिस्त्वमाशास्यसे।
श्रीमन्त्रीश्वरवस्तुपाल ! विमपि ब्रूमस्तु विस्तारिणी
कीर्तिर्नृत्यति यावदेव दिवि ते तावद्भवाधन्दतात् ॥१॥

उद्भ्रान्तं सहसा पिनाकचलने क्षीरार्णवोद्वना-
ज्जह्वालं खरदूषणप्रशमनप्रारम्भसम्भितं ।
उच्चैः रावणनाशभासुरतरैरभिर्यशोभिर्बभौ
श्रीसोमान्वयजोऽप्यमर्त्यकुलजक्षोणीधरस्पर्द्धया ॥ २ ॥

जैन विर्ग्न जगदु गिवेऽपि
श्रीवस्तुपाल सचिवस्तु भक्त ।
शङ्खादृहीत मुचिरोर्मिनीर-
रसिस्तपयोऽम्बरमूर्तिमीशम् ॥ ३ ॥

सदा प्रसादो गुणवस्तुपाल
दृग्पातपीयूषरसानुसारम् ।
अमु प्रबन्ध प्रतिवादिदन्ति
सिंहोऽरिसिंहो रचयाम्बभार ॥ ४ ॥

प्रतिसर्गं प्रबन्धेऽस्मिन्नरिसिंहविनिर्मिते ।
इमान्यष्टानि चत्वारि काव्यान्ययमरपद्धित ॥५॥

इति श्रीसुकृतसङ्कीर्तननाम्नि महाकाव्ये चापोत्कटान्वयवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

अद्यापि नापतति पारमिति प्रसर्पन्
लोकान्तशैलशिखरे स्खलितो मुरारिः ॥ ३६ ॥
आसीदथ प्रबलगानुयश शशाङ्क-
श्रीराहुगण्ड इति क्षितिजीवितेश ।
निर्लोठितोऽद्भुतयदीयकलाकलापै-
र्मग्न शशी किल तदीययश समुद्रे ॥ ३७ ॥
यत्कीर्तिमेव धवलामवलोक्य लोके
लोकोऽयमन्वहममन्यत पूर्णमासीम् ।
एता पुन सततमात्मनि चन्द्रचारु
पश्यन्कुहूतिथिवितर्कमवापदर्श ॥ ३८ ॥
श्रीभूभटो रिपुभटोच्चयभेदरक्त-
प्रोत्तासपत्रिलसगाल्लनस्ततोऽभूत् ।
दिक्कुम्भिकुम्भामिपतन्निविनिनादुचाग्र-
श्रीराविसहस्यया जगतीभुजङ्ग ॥ ३९ ॥
दानजगगुरुभिशानगन्किरणु-
लीलानल ग्रवणनाग्मस्तरङ्गै ।
यत्कीर्तिमनुरमि ागविलासमिन्वा
। न्योपिना जलभिसामनि वीजयन्ति ॥ ४० ॥
हरसि भासितानि नानि तन्व-
न्ननु समानि जगत्त्रयीयशासि ।
निरमयमरा य नि नगाम भास्व

१ क- निर्भर्ति भार प्र इति पाठ ।

पस्तरवारिनिवारितारिवर्गः ॥ ४१ ॥

किञ्च—

दीर्घायुर्भव वत्स दिति द्विजवरैर्याप्तापुरित्यन्वहं
वन्दीन्द्रैर्जगतीपतिः च कुलस्त्रीभिस्त्वमाशास्यसे ।
श्रीमन्त्रीश्वरवस्तुपाल ! त्वमपि भूयास्तु विस्तारिणी
कीर्तिर्निर्वृत्यति यावदेव दिवि ते तावद्भवानन्दतात् ॥१॥
वस्त्रान्ते सहसा पिनाकचलने क्षीरार्णवोद्धुना-
ऽऽहूते स्वरदूषणप्रशमनप्रारम्भसंरम्भिते ।
वर्षे रावणनाशभासुरतरैरभिषशोभिनर्भा
श्रीसोमान्वयजोऽयमत्र कुलजक्षोणीधरस्पर्द्धया ॥ २ ॥
जैन विल्न जगदु निवपि
श्रीवस्तुपाल सचिवस्तु भक्त ।
सहासहास पुरिषाानार
रसिस्त्वयशा स्वस्मृतलमानाम् ॥ ३ ॥
सन्त प्रमाना मग्यवस्तुपाल
दयानपागुपमानुसारम् ।
अमु मयाच मानवाास्नान्न
सिहा गिमहा स्यायाश्रकार ॥ ४ ॥
मतिसग मथार म्भिवगिशहदविनिर्मित ।
इमायक्र राराग याण्याय मरपण्डित ॥ ५ ॥

इति श्रीसुकृतसङ्कीर्तननाम्नि महाकाव्ये चापोत्क-
टान्वयवर्णनो नाम प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

॥ अथ द्वितीय सर्ग ॥

पदेऽथ तस्याजनि भागिनेय-
चौलुक्यवंशार्णवपूर्णचन्द्र ।
श्रीमूलराज प्रतिकूलराज-
समूलनिर्मूलनबद्धमूल ॥ १ ॥

तथाऽस्य तेजोभिररातिजाति
रवाप तापव्यसन वनान्ते ।
यथा हिमाम्भ कणसङ्गमङ्गे
दवस्फुलिङ्गेषु लगत्सु मेने ॥ २ ॥

सुव्यक्तभक्ति प्रतिसोमवार
य सोमनाथ प्रणिपत्य वीर ।
तज्ज्वालनेत्रानलचन्द्रभाभि-
र्बभार तेजश्च यशश्च पुष्टम् ॥ ३ ॥

[illegible] य
[illegible]म्भुनर्यीर्देवगृह[illegible]केन ।
[illegible] मूर्त्तिमती पताका-
हस्तैर्नटन्तीरम्याश्चकार ॥ ४ ॥

[illegible]त्य य सयति धन्यवृन्ज
[illegible] मुनो वारपण्डनाथम् ।
अनतु[illegible] तमकर कराग्र
[illegible] ॥ ५ ॥

भेजुर्गुरुत्वं किल सापि सेना ।
अत्यद्भुतां यत्सवारिवारि-
निधौ दधौ चञ्चदचञ्चसेना ॥ ६ ॥
स्वर्गं जिगीषुश्चरणाग्रलग्न-
मपि विधूय प्रतल्पनाथ ।
यतो महीपानसहिष्णुरन्य-
द्विभेद भानोरपि मण्डलं य ॥ ७ ॥
स्यामण्डमाण्डलखण्डशान्ति
चामुण्डराज समगास तस्मात् ।
द्विषां मुखे मग्नमनूनिरान्तं
कृतान्तवाहुर्यदसिर्विवेश ॥ ८ ॥
अजस्रमस्रैर्वनपादपाना
यस्यारिनारीभिरधारि सेक ।
सान्द्रच्छदच्छायतया महान्त-
स्ताभ्योऽपि ते मन्युपदुर्वने स्म ॥ ९ ॥
तस्माद्भुजङ्गेन्द्रभुजो बभूव
भूवल्लभो वल्लभराजदेव ।
यत्कीर्तिदासीकृतकौमुदीन्दु
मुखीमुखस्त्रीं विशदोऽप्यमङ्क ॥ १० ॥
अत्यद्भुता यदरातिवर्गो
दरातिरेकोज्झितराजलोक ।

---

१ क-ख-रेफ ।

॥ अथ द्वितीय सर्ग ॥

पदेऽथ तस्याजनि भागिनेय-
चौलुक्यवंशार्णवपूर्णचन्द्र ।
श्रीमूलराज प्रतिकूलगज-
समूलनिर्मूलनबद्धमूल ॥ १ ॥

तथाऽस्य तेजोभिरगातिजाति-
रवाप तापव्यसन वनान्ते ।
यथा हिमाम्भ कणसङ्गमङ्गे
दवस्फुलिङ्गेषु लगत्सु मेने ॥ २ ॥

सुव्यक्तभक्ति प्रतिसोमवार
य सोमनाथ प्रणिपत्य वीर ।
तद्भालनेत्रानलचन्द्रभाभि
र्बभार तेजश्च यशश्च पुष्टम् ॥ ३ ॥

सम्पूर्णशक्तित्रयसम्भवा य
शम्भुस्त्रयीदैवगृहच्छलेन ।
कीर्तिस्त्रिधा मूर्तिमती पताका
हस्तैर्नटन्तीरुदयाश्चकार ॥ ४ ॥

विजि[illegible]त्य य सपति कन्यकुब्ज
महीप[illegible]भुजो वारपदण्डनायम् ।
जहार ह[illegible]तमस्र कराग्र-
[illegible]ीपितपौरुषाग्निम् ॥ ५ ॥

मूलारस[illegible] यदग्रभागे
न भूभृत केऽपि

गङ्गाम्भसि क्षालयति स्म कीर्त्यै ॥ ३२ ॥
यः सञ्चरन्वर्नरखेचरस्य
स्कन्धाधिरूढो रचयाञ्चकार ।
मुखश्रिया सेन्दु दिवापि देह-
द्योतेन दोषापि नभः सभानु ॥ ३३ ॥
यदीयकारागृहमाप्य धारा-
पतिर्यशोवर्मनृप सिषेवे ।
कर्म्पं सदा वाष्पपयोभिरुष्ण-
श्वासैश्च कालत्रयमेककालम् ॥ ३४ ॥
यत्कारित सिद्धसर सरस्व-
त्यातापि पातु घटभूरशक्त ।
न भाग्यशोभङ्गभयादुपैति
चलैव वि याचलवृद्धिरक्षा ॥ ३५ ॥
श्रीसोमनाथोऽपि कृपस्पात्र
य मातृभक्त्यन्शुचिं विलोक्य ।
दक्षक्रतुब्रह्मशिरश्छिदात्ति
पाथोर्मिनिर्मुक्तममन्यत स्वम् ॥ ३६ ॥
विश्व जगत्येन विजित्य कीर्त्ति
स्तम्भस्तथा कोऽपि महानकारि ।
यथा हिमाद्रिग्रि यस्य मूर्ध्नि
नभोनदी ऋतुपट प्रपेदे ॥ ३७ ॥
लीलारटुग्धाद्रिमनायकस्य

अनूपभूपो वणिजापि यस्य
यतो जित कौङ्कणचक्रवर्ती ॥ ४३ ॥
अथोरभामाऽजयदेवनामा
ररक्ष दक्ष क्षितिमक्षतौजा ।
न केऽपि मारात्कुहरेऽप्यरण्य-
देशेऽपि नो यस्य ममुर्द्विषन्त ॥ ४४ ॥
सपादलक्षप्रभुणा मदत्ता
रौस्मी यथौ मण्डपिका समायाम् ।
सेवागतो म[illegible] स्थिरत्व-
जितो भू[illegible] यस्य कृशमताप. ॥ ४५ ॥
तदङ्गजो दिग्गजदन्तशय्या
विश्रा[illegible]कीर्ति [illegible]कि[illegible]ल मूलराज ।
तुरुष्कसैन्यानि [illegible]शिशुर्नयश्री
[illegible] ॥ ४६ ॥
यस्मिन ग[illegible] [illegible] भर्तारी
[illegible] ।
[illegible] ॥ ४७ ॥
श्री[illegible] निर[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४८ ॥

१४।

रितासितरोचिश्चानिभाभिभूमीभुजङ्ग

धल्कवल्गितभूमीमण्डलो मण्डलेन्दौ–

निरुपचितचिन्ताचान्तचिन्तान्त

किञ्च—

स्वर्धेनुशाखिमणय ! किमु यूयमेव

र्लीना सुराचलशिलासु विमस्युल

भूमिं विभूषयत कोऽपि न याचते व

श्रीवस्तुपालसचिवस्तु सनातनायु

श्रीवस्तुपालसचिवस्तुतिनित्यरक्तान्

पुंसस्तथाऽन्यजदकिञ्चनता विरक्त

मन्दैव दैवबचसापि यथा मयाति

न प्रातिवेश्मिकनिकेतमुखेऽपि तेषा

श्रीवस्तुपालाभिधमन्त्रिभर्तु–

भूरब्दलेखेव तमालनीला ।
अभ्युल्लसन्ती जलराशिसीम्नि
रिपुप्रतापानलशान्तयेऽभूत् ॥ ३ ॥

एत प्रबन्धमयमुद्धुरवादिवृन्द–
वक्त्रारविन्दरजनीरमणोऽरिसिंह ।
श्रीवस्तुपालचरितामृतसिन्धुवीचि–
सद्यावदूकभुवि त रयाश्रकार ॥ ४ ॥

प्रतिसर्गं प्रबन्धेऽस्मिन्नरिसिंहविनिर्मिते ।
इमान्यकृत चत्वारि काव्यान्यमरपण्डित ॥ ५ ॥

इति सुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये चौलुक्या-
न्वयवर्णनो नाम द्वितीय सर्ग ॥ २ ॥

॥ अथ तृतीय सर्ग ॥

अथार्णनि निधानात [illegible]र्णाभिभूतिना ।
स्वम [illegible] भुवन [illegible] श्रीभागुर गुर ॥ १ ॥
धान्या [illegible] न [illegible] [illegible]प्रनल्पीयुर ।
वामुक [illegible] [illegible] मूर्ध्ना ॥ २ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३ ॥
[illegible]मान समानताम् ।

ल्लितानुर्मिवारवैर्नैरवान् दधदधोमुखान् ॥ ४ ॥
सेवकेषु इन्द्रेऽपि (जय) दातुमिवाह्वयन् ।
गुरुचापचयं दोर्भ्यां रत्नकङ्कणकान्तिजम् ॥ ५ ॥
मञ्जुलमणिकेयूरप्रभापूरच्छलादयम् ।
भुजोत्पाविम्मदुत्वान्ज्वालाजाल्मुदश्चयन् ॥ ६ ॥
लावण्यामृतपूर्णास्यस्यन्दिबिन्दुकदम्बवत् ।
कल्पयुरसि व्यक्त हारमुक्ताकलापकम् ॥ ७ ॥
हृदर्थिन मसान्य मासादस्याद्भुतश्रियाम् ।
वैजयन्तीमिवाबिभ्रद्दास्य शुभ्रां स्मितद्युतिम् ॥ ८ ॥
कपोलयोरिवामान्ती कान्तीरावस्य पिण्डिता ।
दधान कर्णयो स्वर्णकर्णिकायुगलच्छलात् ॥ ९ ॥
परित स्फुरितज्योतिर्जनापल्पपाल्म् ।
मौलौ नीलमणि बिभ्रत्कनवल्याम्बिन्दवत् ॥ १० ॥
विहगशिशुरज्यानिभ्रलन्त्वरशोभकामना ।
दधद्वाम्भिस्माल्यान्भ्रान्तभ्रमरागणा ॥ ११ ॥
अथ पृथ्वापति प्रातन्तारन्मसरासन ।
वचनामृतवाचाभिरेवा ज्मावित्यमिश्रत ॥ १२ ॥
राजा कुमारपालो हृढमामस्तवभव ।
मात्म पितामहस्तेह स्नेह दन्ध त्वत्त्वयि ॥ १३ ॥
सदपमपयिष्यामि तवाह राज्यवाहकम् ।
वत्स ! विश्राम्यस तन पवननव पावक ॥ १४ ॥
चुलुक्यकुलकान्तारगज श्रीधवलाङ्गज ।

रिपुसर्पसुपर्णोऽभूदर्णोराजमहीभुजः ॥ १५ ॥
यद्भयप्रभवस्वेदपयःपरिचयैरिव ।
राज्यश्रीलिपयो लुप्ता भालेषु प्रतिभूभृताम् ॥ १६ ॥
युधि व्यभासि यस्यासिर्जयश्रीनाट्यनाटके ।
पारिपार्श्वकवत्पार्श्ववर्तिना समवर्तिना ॥ १७ ॥
मयासौ विक्रमाक्रान्तमनसा घनसाहसः ।
अकारि कारणं श्रीणां भीमपल्लीपुरप्रभुः ॥ १८ ॥
दुष्टामात्यनिषिद्धस्य येनाशक्यपि बलीयसा ।
राज्यं ते मत्प्रसादानामर्णोराजस्य [illegible] ॥ १९ ॥
सुतस्तस्यास्ति लावण्यसमाप्तो पुरि यद्भुजः ।
असिं निक्षामिराद्रत्य रिपुग्रामाय सर्पति ॥ २० ॥
युद्धमार्गेषु यस्यासि प्रतापप्रसरोऽप्यल ।
अनीतारियशोवारि पायं पायं न निर्वृतः ॥ २१ ॥
प्रतापतापिता यस्य निमज्ज्याम्भसि [illegible] ।
[illegible] ॥ २२ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २५ ॥
[illegible] ।

पश्यत्सुपेन्द्रमिन्द्रोऽपि भ्रभ्रोत्थितवाग्भ्रमात् ॥ २६ ॥
रिपुभूपशिरोरत्नीभूतमत्ननन्यालिपे ।
दत्त्वास्मै दोष्मते यौवराज्य राज्य चिर कुरु ॥ २७ ॥
विश्व स्व सीम्नि येनाहमनाहनगति कृत ।
स यथाश्रितवत्सी जैन धर्म मज्जन्तमुद्दर ॥ २८ ॥
इति श्रुत्वा नृप स्मित्वा न्यस्तस्तत्पदपद्मयो ।
प्रदीतुमिव पाणिभ्यां पद्मवामामिव श्रियम् (१) ॥ २९ ॥
प्रसादसादरस्तस्य मूर्ध्नि देवोऽप्यथान्तरम् ।
प्रयन् पमस्तागेहमिव स्नेहवाग्वद ॥ ३० ॥
प्रातस्तूर्यस्वने सूर्योदयगामिनि भूभुज ।
निद्रा नेत्राब्जमुद्राहृदय रात्रिरिवात्यगात् ॥ ३१ ॥
अथ विस्मितहृदृश्या महीपो गर्गाशिनि ।
साक्षादेव स्त्रिगर्भानि मनु परदमन्यगन् ॥ ३२ ॥
अथानणुमणिस्तम्भप्रभाविष्णुसभा सभाम् ।
अभजन्भुजगोऽस्य कृतमाभातिरस्य ३३ ॥
तत क्षितिपतस्स्य प्रतापतरनिाजन ।
आगत्य मानगत्मान भानुभूपामलाम्नान् ॥ ३४ ॥
स्फुरन्त स्वप्रतापाग्निस्फुलिङ्गा स्व मर्गाः ।
मण्डलस्था व्यशोभयन्त सवावन्त क्षितीक्षित ॥ ३५ ॥

---

१ ख ग पुस्तके 'वर्जित
२ क-पुस्तके-'स हेस्ता । ख ग पुस्तके धान्त क्षता ।

राजा दृग्भ्यां सुधाकुम्भसदृग्भ्यामभ्यसिञ्चत ।
देवादिष्टौ पितृसुतौ सर्वेश्वरपदे हृदा ॥ ३६ ॥
अभापिष्ट सभाशिष्टसमक्षमथ पार्थिव ।
प्रसादसान्द्रलावण्यमादाय मुदा वच ॥ ३७ ॥
अस्मिन् कृतोऽस्मि राज्ये त्वत्पित्रा विनासितद्विषा ।
विध्यायन्तीमिमां भूतिमुद्भावयतु तद्भवान् ॥ ३८ ॥
गृहाण विग्रहोदग्रसर्वेश्वरपद मम ।
युवराजोऽस्तु मे वीरधवलो धवलो गुणै ॥ ३९ ॥
प्रार्थितौ प्रार्थनीयेऽर्थे प्रार्थनीयेन भूभृता ।
देवादेश प्रमाण नौ तावूचतुरिद मुदा ॥ ४० ॥
पाणी सपुष्य स्नानो लोला भृङ्गीमिव श्रियम् ।
पुनर्व्यजिगपद्वीरधवलो धरणीश्वरम् ॥ ४१ ॥
न मे स्वामिसमान्योऽस्ति य विना विक्रमी हरि. ।
अन्ये शन्योद्धरे रम्भिभ्रान्त्योपुय पतत्यध ॥ ४२ ॥
दक्ष नम्र न नाम्र न धन न मधने च य ।
तममा य ममा य नगुणमगुणमर्पय ॥ ४३ ॥
इति लक्ष्मीस्ताम्गुभ्या नद्गिरा गिरम् ।
प्रीन र्शिश्रद्दिरि या न जगान जगतीपति ॥ ४४ ॥
पुरा भागराग्र नाग्रनाग्र र्शात्नि ग्तानति ।
राउप र्सिमरसा नन्वणदप सनिरोऽभवत् ॥ ४५ ॥
क्षीरोदमान्या यस्य यशोराशिर्निशाकरम्

१ क [illegible]

भ्रातृभ्योऽप्यमिति स्वर्गिभुक्तिभीतिमगोपयत् ॥ ४६ ॥
तस्माद् भसादागमो दासदाक्षिण्यभूरभूत् ।
घटन्ति यद्गुणान् दक्षा लभ्यन्ते न च तेषु ते ॥ ४७ ॥
दास कैलासभूमीभृद्विजिष्णो भुजगेश्वर¹ ।
विद्धर शङ्करेशमार्गा पद्मासामभूत् ॥ ४८ ॥
कीर्तिवल्लीविलासोमा सोमास्यस्तत्सुतोऽजनि ।
न्यतिष्ठमार्थिनो नार्था यस्मिन् यच्छति वाञ्छितम्॥४९॥
अस्वामीन्धोऽपि न स्वामी सिद्धाधिपतिना विना ।
विना जिनाधिपेनाभूद्यस्य देवोऽपि कोऽपि नो ॥ ५० ॥
तस्य कीर्तिर्भरैश्वराजो विश्वमराजयत् ।
तीर्थयात्रा व्यधायस्मिन् य सज्जनस्य स्फूर्तिदे ॥ ५१ ॥
ग्रन्थोवयाद्गुणम वीक्ष्य य मातापितृभक्तिभिः ।
भक्तय स्पृहयन्मातापितृभ्यामान्यभूरपि ॥ ५२ ॥
आसीन्कुमारदेवीति प्रतिभूतस्य वल्लभा ।
या जनधपधुरापि गार्गीत्वमभजिभार ॥ ५३ ॥
तयाग्रयो भवन पुत्रा स्तिप्रामसराजस ।
यत्कीर्तिभिर्गिनागर त्रिस्राता समजायत ॥ ५४ ॥
प्रथम प्रथितस्तया मल्लदेवा धियानधि ।
स्वाराज्य गुरुवृद्धीना स्वराज्यमनानिष्ट य ॥ ५५ ॥
धीमानास्तानुजस्तस्य वस्तुपाल इत्याख्यम् ।
अनुजन्मात्मनि तेज पाल्नागाधिनत्रय ॥ ५६ ॥

१ ख-ग पुस्तके दस्मद । ग पुस्तके–प्रतिष्ठार्थिनो वर्धाने

इमौ ग्रन्थाद्विमन्थानौ पन्थानौ श्रीसमागमे ।
तुभ्यं समर्पयिष्यामि मन्त्रिणौ तौ तु मित्रयोः (?) ॥५७॥
इत्युक्त्वा मुदिते वीरधवलेऽस्मिन् पराभवः ।
आहूय तौ स्वयं प्राह नमन्मौली सहोदरौ ॥ ५८ ॥
युवां नरेन्द्रव्यापारपारावारैकपारगौ ।
कुरुतां मन्त्रितां वीरधवलस्य मदाकृते ॥ ५९ ॥
युवाभ्यामेव नेत्राभ्यां चक्षुष्मानस्य विक्रमः ।
आलोक्यालोक्य निःशेषानपि द्विषान् पिनष्टु मे ॥ ६० ॥

किञ्च प्रपञ्चय तमेव युवां जिनेन्द्र-
धर्मं जिनेन्द्रपदपद्मयुगद्विरेफौ ।
स्वभावलोकितनृपालकुमारपाल-
सदिष्टमिष्टममेतदवश्यकार्यम् ॥ ६१ ॥
आस्थानमण्डपशिरः प्रतिगच्छदम्भा-
त्क्नाप्यन्यपुमस्तानुमतो हि नन ।
निशामिति भितिपतिः स तत्र प्रताप
रागाय वीरधवलाय मुत्रापयत्तौ ॥ ६२ ॥

किञ्च—
यत्लान्तपु यशोभर तव हरिदुग्धाब्धिवासमय
मात्तन्द्रास्वस्थिरागारपपय स्नानोत्तरं लभ्यते ।
मिथ्यानि कविनति नाव वासि श्रद्धाम्ति चेयधिर
नन्द श्रीमतुवस्तुपाल ! भवतु मत्सामनपव ॥१॥
ग्रह्विस्मृतिविर पर परो

रसति सितिमिमामरानिन ।
वस्तुपालसचिवस्तु पाल्य-
त्येष देवगुरुवन्दनीयया ॥ २ ॥
सद्मागमिदनुयशोभरभृङ्गभङ्गि-
भ्राम्यता कुसुममार्गणसम्भृताग ।
सार्वभौमेन चित्र पौरिल्पशोभनेन
गन्धद्विपेन्द्र इव भासि वसन्तपाल ! ॥ ३ ॥
श्रीवस्तुपालस्य यशस्तरङ्ग-
पूरे पतति परितोऽरिसिंह ।
व्यधत्त दुग्धाब्धिमिव प्रबन्ध-
ममु समुद्धृतरसमतस्यम् ॥ ४ ॥
प्रतिसर्गं प्रबन्धेऽस्मिन्नरिसिंहविनिर्मिते ।
इमान्यकृत चत्वारि काव्यान्यमरपण्डित ॥ ५ ॥

॥ इति सुकृतसङ्कीर्तननाम्नि महाकाव्ये मश्रिमकाशो
नाम तृतीय सर्ग ॥ ३ ॥

॥ अथ चतुर्थ सर्ग ॥

वस्तुपालसचिवेन्द्रोमुपी-
सम्मुख पुरुषपौरपोदधि ।
मेदिनीमजयदब्धिमेखला-

मेष वीरधवलोऽस्य दुर्द्धरः ॥ १ ॥
तन्महामतिरसम्पसङ्कटे
कण्टकालिरहिते हित सताम् ।
न्यायवर्त्मनि समे समन्तत
सम्मन्ने समचीरत्मजा ॥ २ ॥
यस्यचिद्वरणिमण्डलच्युते
कुण्डलेऽपि मणिराजिराजिते ।
शङ्कया [illegible]
कोऽपि न गिपति पाणिपङ्कजम् ॥ ३ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ६ ॥
[illegible]

व्यग्रलोकमणिभूषणांशुभि ।
जर्जरे रजनितामसेऽञ्जल-
स्तांशुलासु न मनोरथद्रुम ॥ ७ ॥
इत्यवेत्य मुदित पदे पदे
श्लोकमुल्वणविवेकमेकदा ।
वस्तुपालसचिव व्यजिज्ञपद्
व्यक्तभक्तिभरभासुरोऽम्बुज ॥ ८ ॥
बुद्धिरेव तव देव ! दासता-
मानिनाय विषमानपि द्विष ।
मन्त्रनाय नृपमण्डलश्रिया-
मेव वीरधवलस्य वाहिनी ॥ ९ ॥
योग्यपात्रवदपात्रमप्यल
प्रीणयत्यनुदिन धनैस्त्वयि ।
तस्करेऽपि मृग्यमर्थिनां गते
शेरते पुरि सुखेन रक्षका ॥ १० ॥
तावकीनयशसैव शाश्वतीं
पूर्णिमां शशिसमन तन्वता ।
उज्ज्वले जगति पांशुलाकुल-
राहुलैरहह साधुता दध ॥ ११ ॥
त्वन्महोभिरहिमांशुकोन्वि-
द्विभरीर्णतपनेन राहुणा ।
तिग्मभानुरनुपप्लुतोऽभव-

रसीम्नि यशेति विशेषहर्षित ॥ १२ ॥
इत्थमद्भुतविभूतिभूरभू-
देव ' नेशजनता नयाकर ।
जैनधर्मपरिकाननोमित
तमहीरमणशासन स्मर ॥ १३ ॥
वाग्भाम्य सुरगिरिपुरपुरी
भारतीमिति निशम्य समदी ।
प्राह [illegible] तातुरी-
[illegible] ॥ १४ ॥
भापगाग्रगुरु [illegible] भार
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] । १५ ॥
[illegible]
[illegible] । १६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] । १७ ॥

न मनोऽदुमिह मन्मथो यथाऽ–
नङ्गतामपि गतः समोऽभवत् ॥ २३ ॥
सन्ति संप्रति मदीयशासन
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

दु पमाविपमनापतापितां
वीजयन्निव धरामसौ चिरात् ।
अश्वलेन परनश्चलेन त
मभिवान् गुरुनमच्छति टती ॥ २९ ॥

दन्तदीप्तिपल्लवछलोच्छ
न्मूर्तिमत्सुकृतवर्मितामिव ।
विश्रुदद्युरितराशिराधिप
निमेष तदनु निपवेश्वर ॥ ३० ॥

सोऽभ्युत्थाय पथमप्यथ शिन
भक्तिभाग्नमित निर्गवगत ।
अग्रतो मुनाराभाज्यभूपय
मुनमागनमभृ रागमन ॥ ३१ ॥

आरुह्य मुग्धनागरा मुग्ध
द्वारि विस्पारनर्गामवन ।
दगना गा र र मनरप्र
वतुमारमन मृागगच ॥ ३ ॥

वीमरागमन यमव ।।।ण
साधृननगर मा र मागग ।
भावषा वा ना र मभावना
नानगानवपना भवान्त वव ॥ ३ ॥

दानशीलवपना विाज वगा
भावनेव भवनागेना भवन्

१

तां पुनर्विजयते प्रभावना
सा तु सपदि सुखेन साध्यते ॥ ३४ ॥
अस्थिरा करभिका इव श्रिय
पातयन्ति नरकावटे नरम् ।
कश्चिदेव निपुण नियोजक
लङ्घयन्ति विकटा भवाटवीम् ॥ ३५ ॥
श्रावकत्वममल कुल कला-
चक्रवालमपि कश्चिदुद्वहन् ।
सपदा ललनयेव लोलया
पीतमद्य इव मोह्यते जन ॥ ३६ ॥
श्रीलता शुचितरेषु रोपिता
स्थानकेषु समये यथाविधि ।
पुष्पिताद्भुततरैर्यशोभरै
राशु पुण्यफलहेतवे भवेत् ॥ ३७ ॥
न स्थिरा क्वचन यान्ति खण्डश
समिलन्ति रसवत्यथाञ्जन ।
सपद प्रकटितप्रभावना
कस्यचिद्यदि भवन्ति सिद्धये ॥ ३८ ॥
पावयन्ति परिरूढभावना
दानशीलतपस स्वमेव तत् ।
विश्वशासनविकाशनीविधा
व्यानशोति विरल प्रभावनाम् ॥ ३९ ॥

कल्पितानि बहुधा प्रभावना
कारणानि मुनिभिः पुरातनैः ।
उन्नतो भवति तीर्थयात्रया
तेषु शेखरमणिस्तु निस्तुषः ॥ ४० ॥

सिद्धलोक इव सद्गुणो गत
दृश्यते ननु जनो जिनैरपि ।
धन्य एव स तु तीर्थयात्रया
कोऽपि सद्गुणनिधिं बिभर्ति यः ॥ ४१ ॥

दिवपुराभिमुखतुराय कस्यचि
ग्रीष्मदर्पणनिभो यशोधय ।
सद्गुणाग्निरणुमार्जना
इन्दुधामधवलो विलोकयन ॥ ४२ ॥

सद्गुरुगर्भगोपितस्तथा
वदन स्पर्शि पुण्यपात्य ।
दर्शनमनसाभिभ यथा
विघ्नविनयमाल्य फलम् ॥ ४३ ॥

नागतस्य गुरुस्य मनसन्न
माकर्ण्य कर्णामिनि मधिरतीर्विचारम् ।
नत्वा स्वभावनि जगाम जिनस्य यात्रा
निर्माणनिमग्नमना निमनारयश्री ॥ ४४ ॥

अथासितीव्रव्रतनिर्जितान्तर-
द्विपो भवाम्भोनिधिकुम्भभवान् ।
मठेषु गत्वा स्वयमद्भुतादरं
समं शमीन्द्रान् समवाहयत्कृती ॥ ६ ॥
सतां पतिं सङ्घपतित्वरोपणा-
भिषेकमासाद्य गुरोः कराम्बुजात् ।
शुभे मुहूर्तेऽद्भुतवाहवाहिनी-
वृतोऽचलच्चन्दनचर्चिताकृतिः ॥ ७ ॥
ततश्चतुर्विंशतितीर्थकृत्कला-
कलादितीर्थङ्करदेवतालयः ।
चचाल नृत्यादिविनोदतत्परं
भजामुदश्रुस्नपितेन वर्त्मना ॥ ८ ॥
पिबन्पयः स्वः सरितो वियद्वने
शशाङ्ककान्तीस्तृणुते तृणोपमाः ।
विशृङ्खलो यस्य यशः किशोरकं
समं निगोत्रैरगुरुस्ततोऽचलत् ॥ ९ ॥
अथानुचेलुर्नरचन्द्रसूरयो
लसत्रसस्तोमविलोकनच्छलात् ।
दृशैव सिञ्चन्त इवाद्भुतक्रमा
मयाति सङ्घे वसुधा सुधान्तया ॥ १० ॥
अथाचलन् वायटगच्छवत्सला
कलास्पदं श्रीजिनदत्तसूरयः ।

[illegible]
[illegible] ॥ ११ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १२ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १३ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ १६ ॥

अथास्य सङ्घस्य विसर्पतोऽग्रत-
शताङ्गचक्रोचितचीत्कृतस्वनः ।
नदन्महोक्षध्वनिवर्मितोऽपि सन्
हयालिहेषाभिरलाभि लाघवम् ॥ १७ ॥
पवित्रमेतत्तिल्काय नित्यश
परस्परस्पर्द्धिभिरूर्ध्वमुत्सुकैः ।
तदा सदारैः समवापि दैवतै
र्मुन्यै सङ्घविहारज रज ॥ १८ ॥
अभूत्तन्म सङ्घपदाभिपङ्कत-
स्तथा कथञ्चिज्जिज्जगन्नमा मही ।
यथारिरूढापि गिरस्यहीशितु
श्चकार नो भागभुग्नगरिग्रह ॥ १९ ॥
विभिन्न [illegible] रसान्तरै
यया [illegible] प्रतिसानशानकम् ।
परिक्षिता सङ्घ[illegible] यया
[illegible] ॥ २० ॥
[illegible] सङ्घजना [illegible]
[illegible] नलिरु [illegible] ।
[illegible] सङ्घ-
[illegible] ॥ २१ ॥
[illegible]
[illegible] ।

[illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २३ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २७ ॥

क्रमक्रमस्थापितवारिशर्करा-
करम्बवालुङ्कविभूपितप्रप ।
स्थित गृहक्रोड इव प्रमोदिन
निनाय मन्त्री जनमित्थम ध्वनि ॥ २८ ॥
सृजन् जन पूजनमुत्सवोत्सुक
पुरे पुरे तीर्थकृता कृताञ्जलि ।
अल व्यलङ्घिष्ट महा महीयसी-
मसीमसभावितभावनाद्भुत ॥ २९ ॥
समीपसकेतनिकेतन शिव
श्रियो वियन्मानसमुन्नत तत ।
पुर पुर धर्मनृपस्य पश्यति
स्मित स्म शत्रुञ्जयपर्वत जन ॥ ३० ॥
अगण्यपुण्यैर्भवसिन्धुपारभू
रभूदय लोचनगोचरो गिरि ।
इति स्मयस्मेरहृन्नो वि न्स्तदा
ससमदाश्रुरहो ' महोन्मवम् ॥ ३१ ॥
गतोऽग्रतोऽस्मिन दुरितरनाविलो
विलोक्य नाभयनिस्तरत्ननम् ।
जनस्तदा शर्मोर्मिविक्रियो
मदाम्न किं कि रययाश्चकार स ॥ ३२ ॥
ननर्त कश्चित्पृथुसम्मदस्तदा
सलीललोलायितपाणिपल्लव ।

दलितैर्नीलैः दलितं कुसुमम्
दलं दलाञ्चितम कुमुदश्रियम् ॥ २३ ॥
दुग्धसमुद्रसुधाञ्चिता
ममर्ष हृदयाम्बुजम् ।
विलासहर्षेपि समाधिशीर्णं
मनोरथां पदार्थामिव ॥ २४ ॥
पदवामिवामलतर शिशिरांशु-
शिरोधिके पावमैं स्वर्गमिव ।
इन्दिरालिङ्गितवक्षसः
मनाक् विधार्यविधिन्यया पर ॥ २५ ॥
विलोकयन् योऽपि सपद्मपत्रं
सुदृढपङ्क्तु नमदमन्दधीः ।
सदक्षिणं पक्षिणमीक्षितात्मना
ससाम मुनिभिमपादपमिव ॥ २६ ॥
अमुष्य राजसुपर्णगामिनी
भवाणवस्पद नटे मदा पर ।
निरीक्षितु मानसजातजन्मा
स्पृष्टोठ भवामृतसारपीयूषा ॥ २७ ॥
समुत्पन्नाभरणादवनत
चिराय नृत्यादिविवर्जितं ।
पर शिशुप्रसमोऽपि साम्प्रतं
नमोऽपि शिरसि शिरश्रितं ॥ २८ ॥

य पापस्तृणराजिराजिते
जितेन्द्रियो मन्त्रिपतिर्महीतले ।
पनोदार्थमदापयत्तदा
निवासमासन्नममुष्य भूभृत ॥ ३९ ॥
व्रजत्खिन्नजलप्रमोदिनो
दिनोपतापे सचिव स निर्झरान् ।
वरान् मैपयदेष तत्क्षण
नेखिन्नदच्छत्रविडम्बिताम्बुदान् ॥ ४० ॥
ासयोजितरूपशोभिता
विचित्रिता धातुरसेन सर्वत ।
पद्रे पर्वतपादसोदरा
वितेनिरे पीवरचीवरालया ॥ ४१ ॥
सि धर्मक्षितिपस्य यत्र
पत्र पत्रे मण्डलितान रजिरे ।
द्विप पापमितोऽमूत्यन
तो विनिमृत्य तृषा भग इव ॥ ४२ ॥
र्गत पश्यन न कुतूहला
स्य तृषा मुक्षन भूतऊ सम ।
चार्तान तस्त्रण मुग्र
या व्यधरात्मन सारथौ पुर ॥ ४३ ॥
महुस्य रसातल यया

[illegible]

[illegible] ।

[illegible] शादि [illegible] (?) ।
[illegible]
[illegible] विद्रुम ॥ ४४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४५ ॥
[illegible]
[illegible] निरामिनि ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४७ ॥
[illegible] तथा
[illegible] ।
यथा [illegible]
[illegible] ॥ ४८ ॥
[illegible]
[illegible] ।

फलादि कस्मैचन साधवे दद-
चदा विशश्राम न मन्त्रिशेखर ॥ ४९ ॥
अकिञ्चन कश्चन याचते कचि-
त्तिमप्यहो शब्दमिति मदाप्य स ।
चकार भोज्यादिकमात्मना कृती
तृतीययामक्षणपूरितेक्षण ॥ ५० ॥
अथ कृततनुकृत्य कौतुकोत्तानचेता
जिनपदमनुसङ्ग क्लृप्तसङ्गट्टमागात्।
इह महमहिमाशुद्धेन्दुकामो निकाम
गगनगमनखिन्न मत्यगद्रौ निषण्ण ॥ ५१ ॥

किञ्च—

पाय पायमहर्निशं रिपुयश पीयूषपूरं भवान्
कल्पायु क्षितिकल्पवृक्ष! भवताल्लक्ष्मीलतालिङ्गितः।
श्रीसोमान्वयसोममौक्तिकमयैरेव प्रसूनैरिव
त्वत्कीर्तिप्रकरैरपि त्रिभुवन सौरभ्यमभ्यस्यतु ॥ १ ॥
मान्यमान्यवर ! नाम्नरे यश
श्रीवसन्त ' तव सततस्मितम् ।
इत्यनन्यमहिमानमानशे
मानमाश्रयमहो ' महीयसाम् ॥ २ ॥
संमुच्छिताभि स्वतु वस्तुपात्र
प्रतापर्नीपाङ्गनमञ्जरीभि ।

१ ग–समु‍र्छ ।

रतोलवर्णाविधानिमाति स्म्हे
दर्गिन्यमु र्दीनिनमुग्रव केन्ग्रेवि ॥ ३ ॥
र्धावगुणल्मधिननगान
दागन मदीन्गमृनवाददो या ।
नम मद धल्लमार्णरिमिर
स्ना चव मृणा स्मवर्वावपार ॥ ४ ॥
र्धानगतं मदन्धत्रिमर्गारनरविनिर्मिते ।
र्मापदन पचारि वाप्पा वमरपन्दिन ॥ ५ ॥
॥ इति सुहृन्मवर्चानननाम्नि महाकाव्ये मद्दमरपा–
नो नाम पञ्चम सर्ग ॥ ५ ॥

॥ अथ षष्ठ सर्ग ॥

जिनमरमरिपान मन्वर्णापन्न रा
न्य वर्नपितहन्न रागरा धाविपाभि ।
मनुमन्ननिपण्णवर्यापावल्याल
स्पुर्गितदुर्गनजान्यामह गरनान्म् ॥ १ ॥
परविनान्पनान्नान्मान्नान्मपान्ने–
रामनन्यावनान्नान शनमर्माइत्त ।
जिनवन्नावन्नावन्यग्रन्भाविन्नार
मातपन्माभगम गानमर्द्वार्गवार ॥ २ ॥
गतमन्नमन्ना भावनामत्र भावा

न्तरितरसतरङ्गैरङ्ग ! चित्त हरन्ती ।
लयविलुलितहारैरङ्गहारैर्मृदङ्ग-
ध्वनिजनितविनोदं नर्तकी नृत्यति स्म ॥ ३ ॥
अशिथिलपदपातं प्रीतिपूर्णं जनेऽस्मिन्
नटति झटिति भेजे भूरिय भूरिकम्पम् ।
शिथिलकरकदम्बः प्रत्यगद्रेः पतित्वा
तदिव दिवसनाथः सिन्धुपाथस्यमज्जत् ॥ ४ ॥
पतितवति पतङ्गे रङ्गदुत्तुङ्गताप
व्यतिकरकृतिसत्त्व प्रीतिहृद्या इवाशा ।
तुहिनमहसि काम रन्तुमागन्तुकामे
खगकुलतुमुलेन भ्राजिरे कौतुकिन्य ॥ ५ ॥
हरगलगरलाभं व्योम्नि काष्ठान्तराल
ज्वलदविरलमन्यायासिरिध्यानहेतु ।
शबलममलरत्नैरम्बपातातिनाप
जगमिव जलराशेरन्तरस्तारं भतारम् ॥ ६ ॥
विषमतिमिरमात्य न्यस्य मूर्च्छामगच्छ
न्मिलितमिन्निदलमालीनभुत पयरगण्डा ।
प्रियगुरुदि गतन्नेत भास्वति प्रसम्पयं
प्रतपरिलग्नात्र पोरम्गोरम मेन ॥ ७ ॥
स्मदिरगगरिगमिनोनत क्वापि यान
मगगनि निभृत गानपूर्णापि नूर ।
भय गुर्वीगरिङ्गानात्प भामहार्दीया

दिशि दिशि ववृधुर्दङ्मुखामोदवीथिः ॥ ८ ॥
अनुदितमणिरेव स्पर्शनाता
द्युतिभिरिति विभाति पुञ्जपुञ्जेन तुल्या ।
अहह दहनदीप्ता दावदम्भेन भेत्तु
दिशि दिशि शिशिरांशु भास्वद् भानुपन्थ ॥ ९ ॥
मधुमदमुदितेन्दुज्योतिपूर्णेन्दुना
निशिरिवदवपान्थारव पूर्वशाखा ।
हृदयमनुन शाखाम्भवासा ध्वसाता-
ध्रुवसुरगमनस्यामुष्य विभवस्य सुवर्णं ॥ १० ॥
कुमुदमणिगणस्य विश्विद्दृश्यदिवादि
द्युतिमणिभिरदादि स्मारतादि क्षणेन ।
इह यदपि यदानीं जीयते स्म त्रियामा
रमणमणिसुधाभि मदन पवनेषु ॥ ११ ॥
अहनि दहनदीप्ताभरव पंगविष्य
स्मरशिविरणजातमूर्छितातुच्छमूर्छा ।
विधुरविमधुमधुरसलीलाविलासा
व्यजनपवनलीलाराजमनस्कजावन ॥ १२ ॥
समभ्यमन्नभृङ्ग पद्मान्तरेन्दिर
मधुमणिगुणमानस्नेहन रम्यम् ।
तस्मात्तस्य गङ्गानिज़र निर्झर
परिचयपरिरम्भारम्भमभ्युन्नयान ॥ १३ ॥
बहुगणमणिप्रभुतस्यत्सुताकलाप

गजदनुजमिवेन्दुर्यान्तिमुन्ज्झिय सद्य ।
हृदि तदजिनखण्ड लक्ष्मलक्ष्मेण बिभ्र-
द्व्यहरत हरमूर्तिर्मूर्ति धात्रीधरस्य ॥ १४ ॥
भृशमुरसि कलङ्कच्छद्मना कालिमानं
परिमथित निरुद्धामोषधीनामधीश ।
अपि पिबति चकोरी रसाले कराले
तदिह न दिवि नेतुर्भासुरास्तस्य भास ॥१५॥
विरहविधुरनारीकामनासीरवीर
स्तिमिरमदुरदार पूर्वदिक्तारहार ।
गगनगजविपार्श्वे कामिनीचक्रवादी
भिरभिरिक्तितोऽय नवनव वार्धितोयम् ॥ १६ ॥
इभरदमिव मरोजामि कल्माषगल्म-
रनिमकृत नगाय नैपरतोसगौर।
गरिमनमरीर गङ्गभर्तुर्यत्र श्री
रिव धवन्तितिर्शा जाह्नवी निकुराना ॥१७॥
रियन्द्रनि दिनन स्मय दिशय गङ्ग-
गमगमनिरपूर्मिमगन्दीपान्त पत् ।
गुरुतानसमिमानी मृणमनूगदिदु
गानानमर्मिनि तथ मिगमाम्मिमालम् ॥१८॥
नगमा ग्तरन गङ्गतारानोता
न्स रनगुरुना य व्यामगुहारज्ञी ।
मदमनिनदरङ्ग यञ्जनिधामनाना

कलितरूप न वर्णं विस्मयं भीतरन्ति ॥ १९ ॥
निशि नियतविपञ्चीयामरम्यं मधूर्मेव
कृतमधिर भवत्या भागमेवं विजेयम् ।
हृदयभूपुर सौवि विमिता श्यामकर्दा
कुसुमविव समासायान्यरामार्दितम् ॥ ६० ॥
गिरिशिरसि शिरसि मनुजाशाय या वदा
गतमद महत्त्वान्वय मात्रामनाय ।
इति विषयभावमामानसभाव
समपति न मलितं मधूमावस्य कामं ॥ ६१ ॥
अभिनवकमलाभावमाधुमान्या
दरनमिर विलासमध्ये दर्शितेन ।
मधुमदनि मुख इन्दुमानसवा
परमपदमिवर्णन कुशलं मधु । ६२ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

शत्रुञ्जय॰ स्वयमकम्पयदेष मौलिम् ॥ ३५ ॥

किञ्च—

नित्य त्वद्वदनारविन्दसदन वाग्देवता सेवते
त्व पद्माश्रयमागुरोऽसि जयति त्रैलोक्यगुप्त त्वयि ।
श्रीमत्प्राग्वटगोत्रमण्डन । गुणैरेभिर्भवान् ब्रह्मण
साधर्म्यं वहति मियस्दा सदाशीर्भिस्तदायुर्भव॥१॥
अजनि वत यस्मिन् सान्द्रदारिद्र्यपूर्णे
गृहपतिरवकाश न मनोपक्षणेऽपि ।
वितरति सति विश्व वस्तुपाले वणीना-
मिह गृहहरान्तर्नैव रत्नाकुलेऽपि ॥ २ ॥
श्रीमन्त्रीश्वरवस्तुपाल । भुजयोर्युग्मेन युद्धार्णवं
तूर्णं निस्तरतो पि ते समभवत्प्राङ्गणं किल ।
यत्प्रागद्वणय निर्मलगुणं शङ्ख स्वया मौक्तिक
स्तोमानामिव धैर्यधुर्यमणगो परं महान् संग्रह ॥ ३ ॥
श्रीवस्तुपालमरिचन्द्रप्रण अगून
मान्य गिरिगिरविना गुणगुणिनेऽस्मिन् ।
कस्य सतां स्फुरति नियन्दूतनार्थी
वक्त्रमा करि न विभ्रति गृहधाराम् ॥ ४ ॥
सतिमत्र वक्त्र स्मिसर्तार्गिर्रार्निर्मिते ।
इमाथकृत मन्त्राणि काव्यान्यमरगिन्त ॥ ५ ॥

॥ इति सुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये गुणदिप
वर्णना नाम नव सर्ग ॥ ६ ॥

॥ अथ [illegible] सर्गः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ १ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ४ ॥
[illegible] ।
[illegible]

अभ्युदारगिरिनिद्रुमरिन्ग्रामे
न श्रम समजनिष्ट जनानाम् ॥ ५ ॥
नाम नामसुरया जिनभर्तु
र्मात्तया जनमुखेषु न तृष्णा ।
दूरदर्शिनि सुखामृतकुण्डे
लोचनानि तपितानि जनानाम् ॥ ६ ॥
प्राग्रियोजिनमनोहृततीर्था-
धीशपादकमलाङ्कितमौलि ।
शैलसानुषु जनो न तन्वानां
तापमाप तपनातुततिभ्य' ॥ ७ ॥
क्ष्मागतेन लघुरू यददर्शि
क्षोणिभृच्छिरसि तेन जनेन ।
उच्चकैर्विचरता ददृशे त-
त्सद्वसङ्गमपदादिव पुष्टम् ॥ ८ ॥
देवभक्तिभरनिर्मिनहस्ता-
लम्बनव्यतिकरेण जनोऽयम् ।
आसन्नाद्रिगिरिगम्यतिहपो
न्नद्ध सम्मुखमिवागतवन्ति ॥ ९ ॥
अद्भुतमम दशाल्पिषु शैल
शेखरस्थितिषु तपु जनेषु ।
भूतिभर्तिसिनसुरेषु स रजे
मेरुवन्नगरविर्च्छविपिङ्ग ॥ १० ॥

शर्वैरिविजयाय गच्छता
   [illegible] ।
आगत्य [illegible]
   [illegible] ॥ ११ ॥
[illegible]
   [illegible] ।
[illegible]
   [illegible] ॥ १२ ॥
[illegible]
   [illegible] ।
[illegible]
   [illegible] ॥ १३ ॥
[illegible]
   [illegible] ।
[illegible]
   [illegible] ॥ १४ ॥
[illegible]
   [illegible] ।
[illegible]
   [illegible] ॥ १५ ॥
[illegible]
   [illegible] ॥ १६ ॥

आगु सद्मपनिरेप सगद्ग-
स्तीर्थनायनमनार्थमगालीत् ॥ १६ ॥
उत्सुकैस्य जनैर्जिनत्य
वीक्ष्य मङ्क्षु पथि गामिव वर्त्म ।
व्यक्तशक्तिरभसप्रुदितोर्व -
धर्मसन्ततरः प्रन्यावे ॥ १७ ॥
सचरन् भुवि न माति जनो य
स्फूर्तिसङ्कुचितमूर्त्तिल्तोऽस्यौ ।
द्रष्टुमास्यनल्नि जिनभर्तु-
श्चैत्यगाम्नि स ममौं सममेव ॥ १८ ॥
दल्यमानमसमानविमर्द
हृद् हृदा ननु मियस्तनुभाजाम् ।
आत्मभङ्गभयभङ्गुरमर्त्त्व-
रन्तरागिभिरमोचि तदानीम् ॥ १९ ॥
पापपङ्कशमनाय जनाना
स्नानमन्तरकरोद् ध्रुवमात्मा ।
रोमवर्त्मसु जलेन विमर्दे
स्वेदपूरमिपत प्रसृत तत् ॥ २० ॥
आनभौ घनघनाघनलक्ष्मी-
रङ्गिना प्रमदरोमविकार ।
अन्तरस्थितजिनेन्दुरुचिश्री-
निस्सरद्दुरिततामसतुल्य ॥ २१ ॥

[illegible]
मान्य [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ५५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ५६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ५७ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ५८ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ५९ ॥
[illegible]
[illegible] ।

प्रीतये निजशिरो स्फुटलाला
म्भासि लल्लरवचासि गुरूणाम् ॥ २७ ॥
न क्षमोऽयमहितानपि हन्तु
स्व कुटुम्बकमय च मुमोच ।
जल्पिता जिन ! परैरिति दोषा
प्रत्युत स्तवनता तव जग्मु ॥ २८ ॥
भाषित भुवनभूषण ! भिक्षा
कर्म निर्ममपते ! भवतेदम् ।
श्रूयते त्वदभिभापि कदाचि-
द्यत्र तत्र न करोति निवासम् ॥ २९ ॥
नाप्नुवन्ति भवबन्धनिकेता-
दग्रतस्तव गतस्य पद ये ।
भ्रम्यते भ्रमरशाङ्गिन ! मुक्त्यै
तैर्वृथैव पृथिवीवलयान्त ॥ ३० ॥
त्व मनोभवमपास्य पुनस्त
न्मर्मभाग्भवसि स्वमनोऽपि ।
किं हरत्तु हरिणीतरलाक्ष्य-
स्तावक तदमनस्करिरीट ! ॥ ३१ ॥
प्राप्य रत्नमिव पुण्यपयोध
स्त्वां हृदि प्रणिदधाति मनो य ।
स प्रयाति पुरुषोत्तमभाव
पन्य न स्पृशति किन्तु भवाब्धौ ॥ ३२ ॥

पापवाग्य न समापि मयन्म
गी न निर्दिशिमपि स्पृशामि ।
त्वत्प्रसादवनागरूपि मनि
मातु मे शिर । भव पि भव पि ॥ २३ ॥
निधिनत्तुनिरिति मनिपान
शुन्त्रपत्र गुरुर्गी ज्ञानदीपः ।
ज्ञानहेतुकृत्स्नात पुराणारम
पूर्णिमानगमदीपर्क्वदि है ॥ २४ ॥
भावना: मनिपर्न हृत्पाद
स्पानदेवतावत्सल रत्नाश्रयाः ।
निरन्तरीतुमिव लोकनिन्दी
शुवन का निरपाद् पादद ॥ २५ ॥
एकरूपनिर्विकल्पमानी
निर्पश्चिनपापमनना ।
आत्मपद्मपूर्णा निरञ्जनी
नादिवन्द्या च [illegible]
अनुदातरनवनाथ
[illegible] दरता दरता
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

तैर्विधौततनुरेष तदाभू-
त्पर्वतो विमल इत्युचिताङ्ग ॥ ३८ ॥
अङ्गमण्डनमखण्डनमासी-
न्निर्मितं मृगमदैर्जिनभर्तुः ।
वल्गसन्नहनसन्निभमुच्चै
कर्मकूटरिपुकोटिजयाय ॥ ३९ ॥
भूरिपुष्परचिता जिनभर्तु-
र्लम्बिता कृतिभिरर्चनमाला॰ ।
अमभूष्णव इव स्मरमुक्ता
भल्लयो वपुषि भूषणमासन् ॥ ४० ॥
तैस्तथा जिनपुरस्तिमिरोर्मि-
र्निर्ममेऽथ पृथुधूपजधूमैः ।
सस्पृहेव सचिव सुकृतश्री
कौतुकादभिससार यथासौ ॥ ४१ ॥
आरात्रिकं कृतमथ प्रथमस्य तीर्थ-
भर्तुः पुरः स्फुरदरुद्युतिचक्रवालम् ।
उच्चावचमसमरर्णैर्निनदान सङ्ग-
दीपद्विप कुसुमगृष्टिविराजमानम् ॥ ४२ ॥
इत्थं प्रभणस्मरणाग्निमना सपूज्य विश्वत्रयी
पूज्यं नाभिसुतं समाप्य च तथारूपामिहाष्टाह्निकाम् ।
सर्वान् मनिरगाभिनवगर्नितनति नत्रुअयोर्वीधरा-
दुत्तीर्ण कृतमङ्गल ममजनि श्रीनेमिसेवोत्सुकः ॥

अ—

शौर्यर्वज्रधरस्य दैत्यमथनापाचार्ययो भङ्ग्या
दानैर्देवगवीमणिक्षितिरुहां स्वर्गश्चिरं गर्वितः ।
एकेनैव विभूषणेन भवता श्रीवस्तुपाल ! क्षिति-
स्तं निर्जित्य मुदा तवाशिषमगादेव मदाशुर्भव ॥१॥

यस्यान्तोद्भ्रान्तभास्वत्करनिकरनिभो विभ्रमन्त समन्ता-
त्सन्तापस्त्वमनापज्ज्वलदनलभवं येन शक्येत सोढुम् ।
मन्त्रिन् श्रीवस्तुपाल ! त्रिजगति यदि ते कीर्त्तिलेखेव न स्या-
दन्तः पीयूषपेया बहिरपि च मुहुश्चन्दनोद्वर्चनानि ॥२॥

भाति दाम्भपतरम्भगण्डनै-
र्वस्तुपाल ! भुवि नातिदुर्जर ।
चित्रमत्र किमु नाद्भुतमन्न
यत्त्वया श्रमणशील्या कृतम् ॥ ३ ॥

काव्यमत्र गिरिमिदानिर्मितं
सर्वतामुखतयैव रङ्गभू ।
वस्तुपालसचिवन्द्रशासिभि-
र्नेत्रशोभिभिरिव यत्र नन्यत ॥ ४ ॥

मतिसम मन्त्रधर्मस्मिन्धारागहित्तिनिर्मिते ।
इमान्यकृत चत्वारि काव्यान्यमरपण्डित ॥ ५ ॥

इति श्रीसुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये शत्रु-
ञ्जयवर्णनो नाम सप्तमः सर्गः ॥ ७ ॥

---

१ ग-मदाशुभव ।

॥ अथाष्टम. सर्ग· ॥

सचिव· सम सपदि सह्रजनै-
रथ देवपत्तनमगान्नगरम् ।
प्रणनाम कामजयिन नयन-
प्रियमिन्दुलाञ्छनमिहोग्रमहा ॥ १ ॥
विधुमौलिमौलिविधुधामभरै-
रिह मे भविष्यति सदाभ्युदय· ।
इति पाथसाममुमसुत्र पतिं
कृतरासमैक्षत स मन्त्रिपति ॥ २ ॥
इह सोमनाथमुरुदोह्रसित
सरिदम्बुभिर्विधुविभाभिरपि ।
सततमट्टद्विहरहरी
निहतानि तनितान्तिगलयम् ॥ ३ ॥
सततान्तरालशयविष्णुवपु-
र्विभवद्भिभाभिरि मतास्तिम् ।
उदयत्तरीयशयनीयफणि
स्फुरत्मिणिनिभफलभरम् ॥ ४ ॥
सम्प्रेन विश्वरम्यमम्य
समय मर्यर स्नानाय इति ।
मुहुरीरितापहत्नीरिभिर
जनयन्तम रहमिदाभ्यगनम् ॥ ५ ॥

पुरुषोत्तमो हृदि मदीयमुत्र
शिरसीश्वरोऽपि विदधाति सदा।
प्रमदादुदारतरगर्जमिव
मरुदं नटन्तमिव वीचिकरैः ॥ ६ ॥
अपि वज्रभाजि कुपिते घुपतौ
कृतरक्षण क्षितिभृतामभित ।
स्फुरितोर्मिराहुमिति कीर्तितती
र्जगति क्षिपन्तमिव फेनमिषात् ॥ ७ ॥
अकरोः करोथ नवशुक्तिफल
प्रकरैर्विभान्तमभित शुचिभिः ।
शिशुभिर्निजै शशिभिरङ्कधृतै
रिव भाविभूरितरकल्पकृते ॥ ८ ॥
द्युमणि स्तपामणिरपि प्रभया
मयि मुच्यते जयति कोऽयमिह ।
इति विस्मयादपरवारिधिना
सचिवोऽप्यनपसरसो ददृशे ॥ ९ ॥
अथ कम्बुचिह्नशुचिरम्बुनिधि
स्फुरितेन्द्रनीलमणिनीलरुचि ।
रभसादसम्मदमात्मपते
र्नेमनाथ नेमिजिनमात्मगुणं ॥ १० ॥
अथ सचलप्रचलैर्वनक
पुरत स्फुरत्पवनलोलरुतम्।

सचिवो ददर्श शुचिसद्मसमा-
गमनमृत्तमदनृत्यमिव ॥ ११ ॥
वनवल्लयो गुरुतयास्य गिरे
शिखरान्तराल्ललितोडुगणाः ।
विवसुर्भृश सविरनेमिविधु-
प्रभवप्रभावसततप्रसवा ॥ १२ ॥
गिरिरेप सिन्धुतनिकानिर्झर -
र्वितनोति धर्मनृपतिस्थुलताम् (?) ।
कलशश्रिय शिरसि यस्य दधौ
गगनापगा वजिनि नेमिजिन ॥ १३ ॥
न तथा व्यराजदुडुशुक्तिफलै-
स्तरणीन्दुकुण्डलयुगेन न च ।
शुशुभे समुद्रविजयाङ्गभव
मसुमालिनीलमणिनैव यया ॥ १४ ॥
अवलोक्य धूपमयधूमततिं
जिनधाममूर्धनि पयोदधिया ।
इह चातकै स्तिनमुखैर्मुमुदे
वियदापगाम्हरिसीकरत ॥ १५॥
स्यकाननकलापिकुल
ाल एव मुन्मुदहते ।
ापह न्दिरमृदङ्गरवं
नयन्तम चिरोवनविलासि पुन ॥ १६ ॥

इति वर्णयन्नयमनूननय
सचिव शिवश्रिय इवाश्रयभूः ।
कृतसंनिवासरचनः सुचिर
गिरिदर्शनोत्सवविधिं व्यधित ॥ १७ ॥
कृतकृत्य एव समये शयित
क्षणदात्ययक्षणविबोधरुचि ।
प्रणिपत्य नेमिनमय मनसा
सचिवो मनोरथमिति व्यदधात् ॥ १८ ॥
जनये जिन ! स्मितमना स्नपन
भवदीयदर्शनसुधाजलधौ ।
भवदावपावकभुवोऽभिभवन्
विपदः कदाहमपदाहवपुः ॥ १९ ॥
भुवनाधिपातिभवदाहभिदे
भवदङ्घ्रियुग्ममहमात्मपदे ।
निदधामि मूर्ध्नि नलिनाभमय
मल्यैवदारुण ! कदारणितम् ॥ २० ॥
भवकाननान्तरविहारभवां
भवदानने दुरविपानरुचि ।
विषमां तृष परिहरामि चिरा
चपलश्चकोर इव देव ! कदा ॥ २१ ॥
वि (नि) वर्टं नयामि शिरसिवञ्छिरसि
स्वकरौ कलापिकलया कलयन् ।

अवलोकय वारिदमिवाशु कदा
शुक्रदारदीप्तिभवदीयवपु' ॥ २२ ॥
नयनाग्रवर्त्मनि परिस्फुरतीं
दुरितान्धकारपटलीं निकटाम् ।
दलयन्ति मे त्रिजगदीश ! कदा
भवदीयपादनखदीपशिखा ॥ २३ ॥
भुवनैकनाथ ! भवदीयवपु-
र्विपुलप्रभापयसि मग्नमपि ।
द्वितय कदा नयनयोरिह मां
हिमहारतारगुण ! तारयति ॥ २४ ॥
तदपीयत श्रुतिपुटेन यश
सतत निषण्णदिविषत्सदि ते ।
भवदङ्गदीप्तिममुना यमुना
जयिनीं धयामि नयनेन कदा ॥ २५ ॥
नलिनादिपुष्पनिवहेन गुरु
यदपूजि पादयुगमीश ! मया ।
जिन ! तेन पङ्कजनिभेन कदा
जनयामि पूजितमिवात्मगिर ॥ २६ ॥
इति गद्गदाभ्युदयकाह्विक
कम्प्य मनोरथमनन्यमना ।
सचिव ! गिरानन्दमानय
हतमदनैपन पुगगपित ॥ २७ ॥

अथ फलिनाखिलविभातविधि
गिरिमारुरोह सह सज्जनैः ।
सचिवो जिनत्रमनत्वेषु पुरो
गमिनेन दृष्ट इव मङ्कु हृदा ॥ २८ ॥

तदनु प्रमोदरभसेन रज
पुनपाद एव विननाम जिनम् ।
अपि चैष नेत्रगमितास्रगण
मसरसण निभृतमीक्षितवान् ॥ २९ ॥

रचिताग्र्यगाचविधिरिन्द्रगणै
र्सहितो जिनस्नपनहेतुरथ ।
जिनभक्तिरागमिव मूर्तमसा
[illegible] ॥ ३० ॥

अथ [illegible] भक्तिभरभागुरिना
स्तुतिना जिनस्य [illegible] पावन ।
स्वयमु[illegible]
[illegible] ॥ ३१ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३२ ॥
[illegible]
[illegible] ।

नन्वते दरदुरितभोगिशतं
  कृतिनां मनोमयमयूरकुलं ॥ ३३ ॥
अपरस्य वंशमपि नादयतो
  मधुरस्वरं प्रमदिना कृतिनाम् ।
यदमीलि पक्ष्मपुटकेन रसा-
  त्तदवेशि कर्ण इव नेत्रमृगं ॥ ३४ ॥
अपरः पिबन्नपि शिवातनुभू-
  वदनेन्दुदीधितिसुधां स्थिरदृक् ।
भृशमुज्जगार जनयन् जनता-
  हृदि समद ललितगीतमिषात् ॥ ३५ ॥
चतुला नटी सरसनृत्तपरा
  न्दिह रत्नभूषणशुभा शुशुभे ।
कुरुदन्तेव तडिता तरला
  [illegible] जिनपतेः पुरतः ॥ ३६ ॥
इति समस्त जिनमज्जनपर्व
  पूरणाम्बुधि [illegible] न तथा ।
[illegible]
  [illegible] ॥ [illegible] ॥ ३७ ॥
[illegible]
  [illegible] ।
[illegible]
  [illegible] ॥ ३८ ॥

कुसुमायुधस्य कुसुमानि मना
गपि सम्मुखानि नहि यत्र ययुः ।
इह तानि तीर्थकृति सद्घटयन्
स बभौ कृती मदननोऽप्यधिकः ॥ ३९ ॥
यमुनीयसङ्गमधिया सचिव
मथितेऽत्र धूपमयधूमभरे ।
ममदेन तत्क्षणमकारि नभ
सरिदम्बुनि द्युमुनिभिः सवनम् ॥ ४० ॥
अथ तामस ष्वलि न नलिना
ज्ञनवनवेन भृशमुद्गिरता ।
नवदीपिकापरिकरेण चिर
निरराज यज्जिनमय नवि ॥ ४१ ॥
स्फुटमष्टकर्ममथनो यमिति
मथयामिदाष्टविनानि महम्
स्वयमष्टमूर्तिमुद्द य
सचिवो एषु यथि भु यत ॥ ४२ ॥
सचिवस्य नाम इव न जता
जल्वाह पय गिरमा न वदन ।
न बबध महमनतन मान
कुसुमान्यपार मान नि पुन ॥ ४३ ॥
देया स्वामिपुनमे गृहमपुरपुरगा नानानि जल्य
आनन्दसन्दसारारिव पा मना नामनाथ

नाम नाम निकाम विधिवद्विधुर मन्त्रिमान्योऽयमम्बा-
शाम्बप्रद्युम्नमुख्यानपि पुलकितवपुः पर्वतादुत्ततार ॥४४॥

किञ्च—

स्वस्ति श्रीदेवलोकाम्बरपरिवृढ क्ष्मातले श्रीविशाल
मन्त्रीश वस्तुपाल कुशलयति यथा जीव ! कल्पान्तकोटीः ।
लीनास्त्वत्कीर्तिगाने यदसुरनिकरा न स्मरन्त्येव वैरं
वैरं नामी स्मरन्तु त्वमपि भिरभरं दुर्जया मे त्वजिन्वः ॥१॥
चञ्चत्काञ्चनकुम्भकोटि [illegible] र-
स्तोमैः प्रस्तुतवस्तुपालसचिवप्रासादसार्थस्थितैः ।
अस्त्येषा किमु नाम धामनि कियद्दास्यत्यसौ याचिता
मर्त्येषु न यथाविधि क्व पर कल्पद्रुकल्पा जनाः ॥२॥
उद्धरणागरणाम्बर यच्च किमपि गुरुभमारम्भ ।
श्रीवस्तुपाल ! जगति व्यजनयत मयासमिदममुम् ॥३॥
[illegible] म-
स्तोमं [illegible] ।
श्रीवस्तुपाल [illegible]
[illegible] ॥ ४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ५ ॥

॥ इति सुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये श्रीनेमि-
दर्शनो नामाष्टमः सर्गः ॥ ८ ॥

॥ अथ नवमः सर्गः ॥

अथ गिरीशतपीषु मनीषिणां
परिवृढः परिपूर्णमनोरथः ।
यदपि तत्र ददर्श ऋतून् कला-
शुचिरयं चिरयन्विविधविभ्रमान् ॥ १ ॥
प्रकटितायसखचरिका मधो
मधुसखस्य भटा इव किंशुकाः ।
भ्रमरसङ्गसितेतरविस्फुर-
त्सुमनसो मनसो ददते मुदम् ॥ २ ॥
इदमभूत्तलयमल्लिनी प्रिया
मम मह परिखण्डनहेतवे ।
इति हिमस्य भिदामहिमद्युति
स्म तनुते तनुतेजितविष्टपः ॥ ३ ॥
स्मरशिखी तनुमानिव चम्पकः
कुसुमितो मधुपावलिधूमितः ।
दहति काननसीमनि कामिन-
श्चवविरहो विरहोपितयोषितः ॥ ४ ॥
स्मितसरोजमुखीमुखवासना-
सुरभिमधविशेषितसौरभम् ।
परिहृतापरवल्लिमधुव्रती-
परवृत्तं बकुलं मति धारति ॥ ५ ॥

नाम नाम निकाम विधिवदविधुर मन्त्रिमान्योऽयमम्बा-
शाम्बमद्युम्नमुख्यानपि पुलकिवपु पर्वतादुत्ततार॥४४॥

किञ्च—

स्वस्ति श्रीग्विलोकाद्मरपरिष्ट क्ष्मातले श्रीविशाल
मन्त्रीश वस्तुपाल कुरुल्यति यथा जीव ! कल्पान्तकोटीः।
लीनास्त्वत्कीर्तिगाने यन्मुरविमरा न स्मरन्त्येव वैरं
वैरं रामी स्मरन्तु [illegible] दुर्जया मे ध्वनिन्य' ॥१॥

मथ[illegible]कोटि[illegible]दावर्ल्योवर-
स्तोमे मस्तुनवस्तुपालसचिवमाक्षार्थमार्थेस्मिनै ।
अम्न्येषा किमु नाम धामनि क्रियन्नस्यन्त्यमी याचिता
म[illegible]र न ययाचिरे तन पर कल्पद्रुकल्पा जना ॥२॥

उचरण[illegible] किमपि गुरुभमारम्भ' ।
श्रीवस्तुपाल ' जगति व्यजयत मन्त्रामणिहमपुम् ॥३॥

[illegible]नगाननमामर्ग्भि-
स्नाम [illegible]गासहारी ।
श्रीवस्तु[illegible]
[illegible] निरुपम [illegible] ॥४॥

[illegible]र्पित ।
[illegible] ॥५॥

॥ इति सुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये श्रीनेमि-
[illegible]ना नामाष्टम सर्ग ॥८॥

॥ अथ नवम सर्ग ॥

अथ गिरीशतटीषु मनीषिणां
परिवृढः परिपूर्णमनोरथः ।
षडपि तत्र ददर्श ऋतून् क्रमा-
दुचितया विरचितविभ्रमान् ॥ १ ॥
मरुगितापसकर्तरिका यथा
मधुसखस्य भटा इव किंशुकाः ।
भ्रमरसङ्गसितेतरविस्फुर-
त्सुमनसो मनसो ददते मुदम् ॥ २ ॥
इदमभूल्लयभाग्निनी मिथः
मम महःपरिखण्डनहेतवे ।
इति हिमस्य भिदामहिमद्युति-
स्म तनुते तनुतर्जितविष्टप ॥ ३ ॥
स्मरशिखी ननुमानिव चम्पक-
कुसुमिनो मधुपावलिधूमिनः ।
दहति काननसीमनि काञ्चन
पथविरही विरहापितयापित ॥ ४ ॥
स्मितसरोजमुखीमरवामना
सुरभिमलविलापितमारभम् ।
परिहृतापरवल्लिमधुव्रता
धवयुग बहुल श्रान भावति ॥ ५ ॥

सुमनसा त्वमसि स्थितिभूस्त्वया
जयति विश्वमसौ कुसुमायुध ।
मधुमितीह रसालरसालसा
पिकवय कवय कवयन्त्यमी ॥ ६ ॥
स्मरनृपस्य चरत्वमुपागता
द्विजचया मधुरध्वनिशालिन ।
मधुलिह सुमनस्सु ददु पद
तिलकजालकजानविभूतय ॥ ७ ॥
दधुरनङ्गनिषङ्गतुलामयो
मुखशिलीमुखराजिविराजिना ।
स्फुटविकाशमुखा कमलाकरा
न पथि क पथिक प्रति भीतय ॥ ८ ॥
स्तुतगुण कुतुकेन मधुव्रतै
रिव रसाढ्यगिरं गुपनीमयम् ।
मधुगणाय मधोरिनियोगत
गरणय रापतिनयो म्ना ॥ ९ ॥
व्यचरदि मधिनाकगननगो
दहनमन्नमपादिव कानन ।
मधुगणोऽयमगोत्वनाम्ना
कुसुमनायमनो निरतानुरान ॥ १० ॥
मन्यतद्रुमराङ्किन्नद्रुम
म्हुगिमहुर्कार्गभ्रमगभृत ।

पथिकलोकदृशां मलयानिल
  सुविषमो विषमोहमिव व्यधात् ॥ ११ ॥
कमलकोमलकोशरुचोऽमते
  रलिकुलालिकुलासितसंपदः ।
प्रततिका ततिरापवनश्रियोऽ-
  धिकमशोकमशोभत पाणिवत् ॥ १२ ॥
कमलकान्तिहरीं कृशतां नयन्
  सह हिमाद्रिहिमेन विभावरीम् ।
कमलरुचुरुदतोऽमनो बभौ
  शुचिरथ चिरयन् दिवसश्रियम् ॥ १३ ॥
द्रुतसमेतदिनाधिपतिप्रभा
  परिगलद्धृतशेषतमीरणा ।
अनिललोलशिरीषरजश्छलाद्
  द्विरदनीरदनीलरुचो बभुः ॥ १४ ॥
अहमिहारुणधाम्नि सितेतरो
  बत विभाम्यथवाद्य सितच्छवौ ।
भ्रमति भृङ्गयुवा नवपाटले
  विचिकिले च विलेति मुहुर्मुहुः ॥ १५ ॥
तरलतारलतावृतपङ्कज
  च्छदनचन्दनचन्द्रमरीचिभिः ।
तपनतापनताकृतिरप्यसौ

१ क-क्व-पथिक ...

रतिवरोऽतिवरोरुषु जृम्भते ॥ १६ ॥
नभसि दर्पणतुल्यतडिल्लता
जलदपद्धतिरुद्धतडम्बरा ।
मदनसैन्यगजव्रजवद्बभौ
कृतरवा तरवारिसितेतरा ॥ १७ ॥
वियदमीमिलदर्कनिशाकर-
द्वयमये नयने भयतो भृशम् ।
यदतुलां तडित घनमालिका-
भिकरवा करवालमिवाक्षिपत् ॥ १८ ॥
यदयमेतदवाप्य तपस्विना
हृदि हतोऽपि जिगीषु मनोभव ।
अपि भुजङ्गभुजां शुशुभे सुधा- (१)
करचन करन शिखिनां तत' ॥ १९ ॥
मदभिरर्थितमिन्धुमहीरुह-
व्रजविशोषकमनन्विति सुधा ।
अखिरमर्षमद सहगा घने
करान्ति रजिन नम्तिां मिपान् ॥ २० ॥
अपरना परतापकरम्भिका
हतकेतकरम्पिषु षट्पदी ।
अमन्मोमिर्गीरिगगाभि
स्थितिषु नागिषु नागरगाभरत् ॥ २१ ॥

१ ह-ल अनु ।

अलकलोलमधुव्रतमञ्जुला-
म्बुजमुखी जयनोज्ज्वलसंस्तता ।
शरदि हंसरवेण समाश्रिता
धृतरसा वरसा तटिनीवधूः ॥ २२ ॥
क्वचन भर्तरि याति तपात्यये
घनपटाधुमलानि मुमोच न ।
विरहवहवती तरुण त्यया-
मदममन्दममङ्गलशङ्कया ॥ २३ ॥ युग्मम् ॥
पदमथच गतस्य पयोमुच
सुहृदशून्यमसौ शिखिनां गणः ।
गलितपत्रमयातपवारणं
रविमव विभव सहसा क्षिपन् ॥ २४॥
समुदिते मुदितेऽम्बुरुहि श्रिये
कुवलये वलये सरिता तथा ।
अभूव सभृतसपत्नमयेमा
च्छविमल विमल च विधुर्महः ॥ २५ ॥
स्वरुचेर्विजयाय निजद्विप
सहसि साहसिकाव विभावरी ।
प्रतिदिन परित परिवर्धिनी
समहिमा महिमानमुपाययौ ॥ २६ ॥
तुहिनमन्दतरा मलिन श्रिनी
मलिनि मुञ्चति रागपरामपि ।

कमलिकाभिरलो ! मरालिका:
मद [illegible] ॥ २७ ॥
[illegible] सुर [illegible]
[illegible] कुङ्कुमभि[illegible]ने ।
हिमरुच [illegible]
हिमनिकामनिकारविधुनता ॥ २८ ॥
तुहिनवाहिनवाम्बु[illegible]भी
[illegible]द्रुमकेसरान् ।
यदनूनतनूष्मणि [illegible]
तरलति पाति [illegible] ॥ २९ ॥
हिमभरस्य तव प्रथितौजसे-
र्वनमहीरुह एव सुतो मृगाम् ।
निजरिपोरपि निर्गमनोद्यम
दिनकरो न करोति कथञ्चन ॥ ३० ॥
पुलककम्पितमुत्कृतिभि परि
प्यजनकर्म दिशन् हरिणीदृशाम् ।
हिममय पवनो ननु कामिना
ममितकामितकारणता ययौ ॥ ३१ ॥
पथिककाननलग्नमनोभव
ज्वलनसम्भवधूमभरोपमम् ।
नवलवङ्गरज पवनाहृत

---

१ एतत्पद्य क ख-पुस्तकयोर्नास्ति ।

जगति रङ्गति गीतपदस्पदम् ॥ ३२ ॥

निमर्य नमयन् महसा इव
स्मरजनीं रजनीं परिवर्धयन् ।
विरहिनारदिशासु गुरोर्मिषा
रसमयं समयं शिशिरे मृगम् ॥ ३३ ॥

गगनकुसुमिताशृङ्गलवणा
निशि शमवाग्निदिदारम्भेरिव मधी ।
मधुनुन विदितमधुभावा
त्रिदपविषारपथ इव शिशिरम् ॥ ३४ ॥

शैलेन्द्रसि पुरहनर्यारमिपुनर्मध्यीकृतनिर्मापित-
श्रीमर्मेमिश्रिनेश्वरोन्मादभवल्यानुकूलाकारिते ।
रन्तु नि पपर्तुभूतिविभवद्गाभवल्लीलया
सानन्दरतिमन्दनन्दनवनीमुक्तस्पृहे सस्पृहे ॥३५॥

कुसुमावचायमनसां श्रवणे
गुरयोषितामय सरोजजुषि ।
कुसुमादुपेत्य निभृतध्वनयो
दपतीव भद्मलिनो मलिना ॥ ३६ ॥

वयमव क्षतपन्थीं गमिता
मदनेन समति विमभिरिति ।
अवचिन्वत स्म कुसुमानि तदा
रमणं सम गुरकुरङ्गदृश ॥ ३७ ॥

नवदसमूर्ध्नि पदपारि तप

स्तपनातपेन धृतरागभरै ।
तरुणीकरग्रहणपुण्यफल
नवपल्लवैरिदमलाभि तत॰ ॥ ३८ ॥
नवपल्लवा निजविभूतिहृतो
वनवर्तिन स्फुटमशोकतुप ।
परिकम्पिनो हठवशादरुणै-
स्तरुणीकरैर्विभिदिरे रभसात् ॥ ३९ ॥
कुसुमार्पणेषु रमण सुदृशा
मथितेऽन्यनाम्नि लघुतां गमित ।
हृदयाचदा रवतरलेन सह
भ्रमितेन तुल्यदशर्पि यदि ॥ ४० ॥
ददता प्रसूनमपराभिधया
दयितेन यत्ननिभयाभिहिते ।
हृदि मानिनी ननु विधाय दश
रागत्रामरागतनुन भ्रमितम् ॥ ४१ ॥
उदित प्रियेण निभृत चतुरा
पग्गोत्रमप्युतरती न रह ।
तद्गुरगपुष्परजनि श्वसित
पाश्र्यगागमधु च तद्दृयते ॥ ४२ ॥
कान्तां गिरति पयरगो
पुष्करम्भा विपतमन पगाम् ।
अपतया न रमा

रसते परा न तथापि यता ॥ ४३ ॥

सरजस्कवीथयुगुमरहृति
  मणिपङ्क्तिनी मणि भूत गुरव ।
अनुपन् दीर्घिकुरसजानि यता
  समधूपपमार सान्दपि ता ॥ ४४ ॥

अथ याननान्तरविरामवर
  भवनेऽभ्येद्रभान पतु ।
दयितैः सम मृगदृशोऽम्बुनिधि
  मतिरिम्बर्ध सवनेतु गर ॥ ४५ ॥

तरुणीसमागमवशेन जवा
  निम पल्लवोन्मानि हृत द्विगुण ।
विलसत्तरङ्गपरयोगिरय
  निरपभिता बदननीदृषिता ॥ ४६ ॥

अतिदूरत गरभग रसभार्
  समुपेत्य भोगविषयप्रसन ।
कुचयोर्विलुलन्न गुरुणी विलय
  मयर्पा तरङ्गनिकर सपदि ॥ ४७ ॥

दयितेषु तोयमवनेषु गत
  रभसेन यत्र पन्हसकुम ।
सरसी ररान गुरुर्णा वदनै
  कुचमण्डलैरपि च फेनभरैः ॥ ४८ ॥

हरिणीदृशो वलितरागभर

स्तपनातपेन धृतरागभरै ।
तरुणीकरग्रहणपुण्यफल
नवपल्लवैरिदमलाभि तत' ॥ ३८ ॥
नवपल्लवा निजविभूतिहृतो
वनवर्तिन स्फुटमशोकरुजुप ।
परिकम्पिनो हठवशादरुणै-
स्तरुणीकरैर्बिभिदिरे रभसात् ॥ ३९ ॥
कुसुमार्पणेषु रमण सुदृशा
प्रथिनेऽन्यनाम्नि लघुतां गमित' ।
[illegible] सह
[illegible] यदि ॥ ४० ॥
ददता [illegible]
[illegible] ।
हृदि मानिनी ननु [illegible]
[illegible] ॥ ४१ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ४२ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]

रत्ने पा न मपापि पा ॥ ४३ ॥
गगनस्वर्णपिपुगुमस्वराति
मतिपपिनी मति भूर्ने गुरुत्व ।
मद्युषन् दीप्तिमुखनगानि नमा
समभूपपमारः गात्यपि ता ॥ ४४ ॥
अथ काननान्तरविहारभव
भवगेदभेदरभसन पपु ।
दयितं गम मृगदृशोऽम्बुनिधि
मणिरत्नाकर पवनहेतु सर ॥ ४५ ॥
तरुणीमिमागमवशेन मता
निज पल्लवोजानि मुदा द्विगुण ।
विलगत्तरङ्गकरकोऽगिरय
निरपभिसा कमननीरिपिता ॥ ४६ ॥
अतिदूरत सरभस रसभाट्
समुपेत्य भोगविपयव्यसन ।
कुचयोर्विलुठत् गुरुणा विलय
मयर्यां तरङ्गनिकर समपि ॥ ४७ ॥
दयितेषु तोपजवनेषु गत
रमसन पत्र कन्दरसकुम्भ ।
सरसी रराज गुरुणा करेन
कुचमण्डलैरपि च कनभी ॥ ४८ ॥
हरिणीदृशां कलितरागभर

शृङ्गसङ्गमेन परिरिद्दरगम् ।
मुददम्बुजन्मकपटेन मर
परिमीलयत्यतिमुखीव दृश' ॥ ४९ ॥
अवलोक्य कोऽपि रभसेन जन
विपरीतलोचनमुदारस ।
हरिणीदृशा श्रुतिसरोजकृता-
ननचुम्बनव्यतिकरो हसित ॥ ५० ॥
अभिसेचनेन नयनप्रभृति-
प्रसरत्कटाक्षरसतोऽम्बुपति ।
अपरा सखी प्रति करप्रभृति-
च्युतनीरशून्यजलकेलिरभूत् ॥ ५१ ॥
द्रुतमुद्धृतेऽम्बुजमिति प्रकटे
मुदितस्य वारिणि करे कमितु ।
विदितस्य वीक्ष्य मुखमस्य नवा
रमणी न किं स्मितकृत त्रपया ॥ ५२ ॥
ईदृक्केलिरसप्रसन्नमनस स्वगाकसो भास्करे
यातेऽप्यम्बुनिधि सर कुमुदिनीबोधप्रबुद्धसपा' ।
श्रीमन्त्रीश्वरवस्तुपालयशसा शुभ्रे सदैवाम्बर-
क्रोडे वैभवपिष्टविष्टपनम स्तोमेन जग्मुर्दिवम् ॥५३॥

विश्व—
आस्ते यावदखर्वपर्वतघरा गुर्वीयमुर्वी भृश
यावद्यस्त नस्तपाल ! जगतीपर्णैरपर्णैर्घवान ।

तैर्नो सुमगाधिपस्तव कृते वि-चस्य नागाङ्गना
मोदीर्णतपस्यम् मुनिरगैरसाल्लविमोऽभवत् ॥१॥
जन्मानि कृताङ्गानि द्विसपति सर्व मूर्धनि स्वर्धुनी
धीत धारयते जगत्पतिरगाराद्यो गुणग्राहिणाम्।
स्व स्नातमप्यमु यनुमर्प पुष्पाणि पूषा शिरो
भूषा दानवताम्भारयि गुणावर्तो वसन्ते गुणी ॥२॥
धीवसुधाम्! वनभानि भवद्वाणे
धायापरेऽपि परवारणविभ्रमेऽस्मिन्।
वलयन्त्य कौस्तरन्त सहसा जगाम
मग्नामगिर इति न स्वयमेव मङ्गम् ॥ ३ ॥
सन्तुराम्गुरुनामृतमपा
वाग्यमूर्तिरितिसिद्धमविता।
वण्डम्प्रगतरायिन शिर
धन्यमन्ति किम् यत्र कोविदा ॥ ४ ॥
मतिसर्ग मय-र-ग्मिग्रशितद्दविनिर्मिते।
इमायत्न नत्वाग्निकाव्यायामस्पसित ॥ ५ ॥
इति सुहृत्तमकीर्तननाम्नि महाकाव्य पद्मालु
पर्णलो नाम नवम सर्ग ॥ ९ ॥

॥ अथ दशम सर्ग ॥

तदनु वन्नवान्तिम्यस्तृतदु कृतीन्दु

शुचसद्म ।
मुदम्बुजन्म
परिमील्य ॥ १ ॥
अवलोक्य को
विपरीतलोचन
हरिणीदृशा श्रुतिस
ननचुम्बनव्यतिर
अभिसेचनेन नयनप्र
प्रसरत्कटाक्षरसतो
अपरा सखीं प्रति करप्र
च्युतनीरशून्यजलकेलि
द्रुतमुद्धृतेऽम्बुजमिति प्रकटे
मुदितस्य वारिणि करे व
विदितस्य वीक्ष्य मुखमस्य नव
रमणी न किं किमकृत त्रपया
ईदृक्केलिरसप्रसन्नमनस स्वर्गौकस
यातेऽप्यम्बुनिधिं सर कुमुदिन
श्रीमन्त्रीश्वरवस्तुपालयशसा शुभ्रे स
नोडे वैभवपिष्टपिष्टपतम स्तोमेन

किञ्च—

आस्ते यावदखर्वपर्वतघटा गुर्वीयमुर्वी भृश
मावन्दत वस्तपाल ! जगतीपुण्यैरगण्यै

एवन्ता पुण्यदिनं धवार गुरुणी कुर्वन् मदेकोत्सवम् ॥
वर्हूंगगुरुपूपभूमनदर्भगारिम्यमाणं मनि
प्राप गीर्षकृतामनेन कृतिना ये अद्रिरे चारिदा ।
नैव पुरिन जन यपि तपा दर्मेन इर्ह यथा
सर्पूर्णानि मनोरथानि न पुन गिरोऽपि मार्गोऽन्तसाम् ॥
स्वस्थानमधुनास्वरदमननमा मारगदयरी
रम्भाम्म्बुर मधु वागमनोविंगावरहरिर ।
ताव महरनं ममुस्थितमयोमांस्मदांन्युवयनो
गन्उद्विर्धवम्यवाभिपपुरीवान्न मनेद कृती ॥ ८ ॥
स्वेरन्वाम्भीर्नीरमपुरितमयनया रागमागाय समो
र्गनागोर स्नाया श्रमनरम्पय वारिषमतयाता ।
जानशोभा पुरीव सविपुम्पुन्कार्वाणंदृवाङ्कुराग्र
माते धाविच्छुपान मनि सवितायावरम्भ वह्नपेर्वस्मिन् ॥
इप सर्वाङ्गानमपुनिनविभूमा विन्न तमा
तनास्य पाव भणामिव पुरी भागुरमा ।
अभून्न पूया रम्य इव यात पुरजव
सम धामर्षान मनि मरभम वांगवन्न ॥ १० ॥
श्रीवीरधवलनज पान्ताधमया रवमध्यग मांचव ।
त्रिपुरपर्शानिस्थापनाय स्व दर्शन म्म नत्र मन ॥ ११ ॥
मान्त्रांपम्वानभर्गापुजमभजानावानमनायर्धानि
भ्रष्टारशुरम्वाहृताभमपर्शाम्भमरम्भहर ।
दभायर्स्वचवर्गाष मांचवपानस्तूपमानम्नगानां

समुदितमदपात्रं पूर्णयात्राभिलाषं ।
इह विहितनिवासः काशसंकाशकीर्ति
ऋशितविततकर्मा निर्ममे सद्गभोज्यम् ॥ १ ॥
मलयजमयमम्भः पादयोरुत्तमाङ्गे
घनमय घनसार चीवरं चारु चाङ्गे ।
यम इव निजमीदृग्दूपमारोप्य तेन
स्मयरसमुपनीताः साधवोऽगाधबोधा ॥ २ ॥
सम यम तदापि रत्नकनकस्तोमैरतुच्छाशये
तस्मिन् यच्छति वाञ्छिताधिकतरं दीनेषु दूरादपि ।
मन्येऽभूरि ततो गभीरिमजितो रत्नानि रत्नाकर
स्तस्य स्थैर्यनिराकृतश्च वरदो हेमानि हेमाचल. ॥३॥
किं मूले वर पत्र हेमनिकर श्रीनमिभक्तिक्रिया
तुष्टे रैवतकाद्रिदैवतकुले [illegible] निधि पूर्यते ।
इत्थं [illegible] [illegible] [illegible] वाञ्छाधिक
तस्मिन् यच्छति [illegible] [illegible] स्थितिम् ॥
तदानीं [illegible] [illegible] [illegible] बहुनर
स्तय निर्विण्ण [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] न [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ ५ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] महा [illegible]।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

एतस्याः पुण्यदिने चचार सुकृती कुर्वन् प्रवेशोत्सवम् ॥

कर्पूरागुरुधूपधूमपटलैः संलिप्यमानं मनि
प्राप तीर्थकृतामनेन कृतिना ये भेजिरे वारिदाः ।
नैरेव तुरगैः क्षयं पथि यथा मेघैरेव दृष्टं यथा
सम्पूर्णानि सरोवराणि न पुनः सिक्तोऽपि मार्गोऽम्बसाम् ॥
स्त्रापानमहूनस्तवकमजनमाम्भारमथपरी
रम्भारम्भमुरमधुरस्मनोविरावत्पुरिव ।
सार्थं सहृजनैः समुच्छिन्नतमोमार्गेस्तदान्तुवपतो
गन्धद्विपैर्धवलस्कन्धाभिधपुरोपान्तं प्रपेदे कृती ॥ ८ ॥
स्मेरत्वार्ष्यारितीरच्छुरितविपणया रागमासाद्य सद्यो
लीलालोलपताकाप्रकरतरलप्रमाविरिवप्रत्यगासा ।
जातशोभा पुरीव सविपुलपुलकार्णिदूर्वाङ्कुराग्रैः
मासे श्रीवस्तुपाले गतिसचिवरुचीनसुभ वल्लभेऽस्मिन् ॥
इय सर्वाङ्गीणमगुणिमविभूषा पित्र तदा
क्षणश्रेष्ठ पाव क्षणामिव पुर्गी भागुरसा ।
अभूदन्त शूया हर्म्य इव यान पुरजनै
सम श्रीमर्धान प्रति सरभस वीरधवल ॥ १० ॥
श्रीवीरधवलतन पात्माभिधया नवमग्यग सचिव ।
त्रिपुरपतिनिस्थापितहर स्व हरति स्म तत्र मन ॥ ११ ॥
मास्वाधिम्यानभर्गामुरजभरजान चानमलापर्भाति
भ्रष्टादङ्गस्वर्चाहृतरभसपरीरम्भसरम्भहृष्ट ।
सभार्धदेवचत्ररोप सचिवपतिस्तूयमानस्तदानी

मारेभेऽसौ मनेरा पुरि पुलकितपु'पौरदरणीयमान ॥१२॥

अथ पृथुकमतुन्छैरेतदुत्साहयन्त
त्रिभुवनमपि शन्दैरन्दसारानर्के' ।
नरभणितिविदग्धा मागधा मागधेय
मगुणितगुणभाजं तुष्टुवुर्मेधिराजम् ॥ १३ ॥

जय जय नयशालिश्रामगुप्ता पृथ्वी
गजयपितिकीर्ति ! मथितरैकशत्र ! ।
दलितकलिविलास ! मन्कुरणीयपारा
कनकनगगरम्यमस्तुने ! मन्त्रुपाम ! ॥ १४ ॥

[illegible] कम्पिताब्ध गात्रकालीकराले
यदि [illegible] दारांगिन्श ।
इति भारवर्मौ[illegible] [illegible]
[illegible] ' यानाम्यमूलम् ॥ १५ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥१६॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥१७॥

[illegible]

दुर्गीर्तिभिस्त्रिभुवन परित पर्वतम् ।
काट स्पुराभि नव कीर्तिरिताव पद्
वर्णोपव्यगम पलितच्छलेन ॥ १८ ॥
श्रीसोमान्वयवार्धिवर्धनविधो । दर्वीन । वागीश्वरी
लीलातल्पभवानवन्ति जगत गापाणो वपमा ।
त्य दाननिदानवैभवभवद्भालस्थलस्थायिन
रैवभिर्विभवासविभवमाग दु स्योऽपि मांस्य दधौ ।
कोपे पावकनमपागणसम चपु शिपन्नी पुन
मीता मौक्तिषदामसोदरमिव धृवेव मर्वीश्वर ॥
उद्दामाधिपन धन च ददती मत्यर्थिनामर्थिना
मप्येषा विभु चापरा रतुला किं कल्पवल्लिस्तव
आन्दोलयन्ति हृनिनस्तव कणलेग
लीलासु ये गिरसुतामुदा रमास्याम् ।
मूषल्पहस । मनुप निजमानिरम्या
सेन्य पत्न निवि पग कुसुमान्युदस्यन ॥ २
वा शांतिषुमन्त सुधागिरिमात्र भर्या पावते
तं पक्षान्तरिता त्विलगपि सम निरन्तु त्स्य
अर्हाणस्य सत्न त्वगाननसुशभाना पिवन वा
मर सम वल्लस्य वीरचन्ना पावम सम्बय
असौ न सचिवारनस । निविनरद्वाराम्बग
वरकर्णस्थिरपारपद्दिपमहाकुम्भभ्रम भजतु

[illegible] ॥ २३ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २४ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २५ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २६ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २७ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥
[illegible]

तव गणिव ! नमन्त श्रीनिमन्त समन्तात्
नलपविजलवीचीर्यानभास्वद्दीस्प्या
स्तसनय इवार्मा भूनिभारं भजन्ते ॥ २९ ॥

इति वर्ण्यमानगुणगौरवो रवो
दुरवन्दिवृन्दवरभारतीभरं ।
जिनदधतान्यपुरस्सर नर्न
मविवेश पथनमसौ महामति ॥ ३० ॥

अथ स विलोकयितुमाकुल कुल
गुरवो गवाक्षपदवीषु पांशुकात् ।
अवलम्बदार्द्रमभुनतरसण
वियमाणवर्तति दर्शितादरम् ॥ ३१ ॥

विरचय्य कापि मणिकुण्डल श्रुतौ
द्रुतमकमेव चलिता कुनूहलात् ।
जगदुत्तमाननदृगागयस्मय
स्वयमागतद्युमणिमण्डला बभौ ॥ ३२ ॥

आलुकगभारकनभूषणवपरीत्या
कणावलम्बितपाणिश्रितशङ्कणाभ्याम् ।
काचिद्धरा ननवकुम्भनोभ
पीनास्तनस्तननम मकुगायवक्षम् ॥ ३३ ॥

आन्युवयत पारन चित्रकाथ
धर गृहीता मगनाभिमव ।
स्निग्धाञ्जनभ्रान्तिवशाल्विरन्ती

अस्वासौ परिहृत्य नित्यसुखिता विश्राम्यति श्रीरिह॥२३॥
बुद्धिर्लतेव तव विस्फुरिता समस्त-
शास्त्राम्बुभिरिह भृते हृदयालवाले ।
श्रीवस्तुपाल ! भुवि यत्प्रभवा प्रसून-
मालेव मौलिषु न कैरघटि त्वदाज्ञा ॥ २४ ॥
श्रीसोमान्वयहर्म्यमौद्धततुलापट्टः पतद्दुर्बल
श्रेयोयष्टिरनिष्टविष्टपविपत्सन्दोहलोहार्गला ।
श्रीविश्रामतरुः पराक्रमकरिस्तम्भो रिपुश्रोणिभृ-
द्दम्भोलिस्तव भाति गुर्जरधरोद्धारैकधुर्यो भुजः ॥२५॥
असौ भृशं सन्ततसञ्चरिष्णु
र्ष्मीपञ्चालककज्जलकान्ति ।
भवत्प्रतापाम्भोरुहवद्विभाति
कृष्णाग्निनागीविद्रुगालिपालि ॥ २६ ॥
अमन्त्र मत्तद्ध यत्रिह विहर मार्गणगण
सायस्सर मग कन्यमगित फलविटपी ।
इति ध्यत पत्र गतिर ! तुल्यरोगिर ! करन
व्रजन्या जनाय मागमकृत्यधम्मर कर ॥ २७ ॥
[illegible] नगान भवद्दान विगरय
व्यगानयन भानिर्भारत सुरभा ।
मानर नर भज व धामभार
न्यान वमानन्मन्यथा न यदु ॥ २८ ॥
क्रमकमन्यून म्यिन मनका दव कामं

तव सचिव ! नमन्त प्रीतिमन्त समन्तात् ।
नखरुचिजलवीचीधौतभास्वद्दोस्थ्या-
सरततय इवामी भूतिभारं भजन्ते ॥ २९ ॥
इति वर्ण्यमानगुणगौरवो रवो
द्दुरवन्दिवृन्दवरभारतीभरैः ।
जिनदैवतालयपुरस्सरं शनैः
प्रविवेश पत्तनमसौ महामतिः ॥ ३० ॥
अथ तं विलोकयितुमाकुलं कुलं
सुदृशां गवाक्षपदवीषु कौतुकात् ।
अचलच्चदार्द्रकृतमुक्तलक्षण-
म्रियमाणकर्मततिदर्शितादरम् ॥ ३१ ॥
विरचय्य कापि मणिकुण्डलं श्रुतौ
द्रुतमेकमेव चलिता कुतूहलात् ।
जगदुत्तमाननकुशेशयस्मय
स्वयमागतद्युमणिमण्डला बभौ ॥ ३२ ॥
औत्सुक्यभावकृतभूषणवैपरीत्या
कर्णावलम्बितमणिखचितकङ्कणाभ्याम् ।
काचिद्बभार जितकुञ्जरकुम्भशोभे
पीनोन्नतस्तनतटे मुकुटावचूलम् ॥ ३३ ॥
औत्सुक्यतः काचन चित्रकार्थं
करे गृहीता मृगनाभिमेव ।
स्निग्धाञ्जनभ्रान्तिवशाल्लिखन्ती

नेत्रद्वये तत्र दधौ मृगत्वम् ॥ ३४ ॥
वैकक्षमाल्यमिलितं शुशुभे परस्या
पश्चान्तरस्मस्मर कवरीकलापः ।
सर्वांपस कुसुमकार्मुकमनिशाने
पृथ्वीशरानिव निहन्तुमपादनङ्गः ॥ ३५ ॥
ताडङ्कमेकं कर एव पाति
शङ्का वहन्ती चपलं चतान्त ।
त्रैलोक्यजैत्रस्मरचक्रवर्ति
पत्नाक्निनीसाम्रविलासितत्रा ॥ ३६ ॥
भयापदे सादि पातन पाञ्जनस्य
दिशीरमङ्कुरितर्पतुरमरमर ।
श्रीषु मार्गपरिजयरामिनीषु ,रिषे
दग तु धीरस्य मकरध्वजन ॥ ३७ ॥
कर्णेरमर निजमञ्जनमन्तु नत्र
मारिध्रनी परमनञ्जनमर कारि ।
मार्पान तु मग्न तु [illegible]
नागगना [illegible] मोहः ॥ ३८ ॥
[illegible] निर्गत
[illegible] वहन्ती ।
[illegible]
[illegible] सा दाम् ॥ ३९ ॥
[illegible]

सुकृतकीर्तिकल्लोलिन्यादि ।

न्दुम सदाश्लिष्टनमानमान ।
अन्यागत सचिवरन्त्राग
भावान्तरं हृदये तस्तीत् ॥ ४० ॥
दं गौरमौरिवर्णी कृतरतरूप
पुष्पत्रयायमसृणितप्रतिमन्त्रवृन्तविन्यासित ।
न्द मन्दमन्द्रवा दिवसैनगान समानो दयां
धन्य सौभमर्गं पराक्रमगुणाधाराधरो धीर्धी ॥४१॥
पूर्वीर्भाधिपतेरधाम्यपदे ग्रारोप्य मोर पुन
सन्मानोचितचातुरीचरितित सर्वं विसृज्य क्षणात् ।
सासादसनयायपूर्तिवरमय यमिद्धाकृता
शङ्गन्मङ्गलवर्ति स गमयामास स्मितो वासरम् ॥४२॥

किञ्च—
तात ! त्यागनिरत गुणा मम दत्ता ही चाण्डिदारादयो
नन्देवस्तु चिरायुरस्तु जगति श्रीवस्तुपालोऽधुना ।
मार्तण्ड स्तुत्याशिषा उपचनामल्पायुरप्येष च
स्वल्पायुर्भयनाति वानिगम्न धानास्तु जातादर ॥१॥
श्रीवस्तुपाल ! भवर्नीयपणोत्कृजस्य
गन्धप्रभोऽङ्गणविहारमनोहरस्य ।
सारङ्गसङ्गतपरस्तरवारिधारि
रसाभर्थिपसुर्गाङ्कुरत सिताशु ॥ २ ॥
सिन्धुराजविजयाज्ज्वल यसा
वस्तुपाल ! तव चन्द्रवारिधि ।

विक्रेयवस्तुषु हसत्युपरिमितिष्ठम् ॥ ८ ॥
अत्रैव साधुकृतयेऽद्भुतपुण्यलक्ष्मी-
नेत्रोपमं वसतियुग्ममसौ चकार ।
यत्र प्रतिक्षणमहो सतहेतुभूता
भ्रूविभ्रमं वहति वन्दनमालिकैव ॥ ९ ॥
आरोहवैभवभृत तरुणीमिवासौ
कुम्भस्तनीमुभयपक्षगवाक्षनेत्राम् ।
तेने प्रपामपि रसनसरसशस्यां
वीक्ष्यैव यामयति मङ्क्षु न निर्वृतिं क ॥ १० ॥
तेन व्यधायि धवलक्कपत्तनश्री
लीलाद्भुतायमितादिजिने दुचैत्यम् ।
यत्रापि वल्लभजनाननपङ्कजानि
पर्यायते जनरिवोत्तनशरीरे ॥ ११ ॥
अत्रापि नन रमानिद्रित्य मुनीनां
दनात्मापि गुरुतामनपानपात्रम् ।
यस्माद् दिशा मगपर पुरिकीर्तिपूरो
विश्रान्तय जयति विस्मनहासशोभाम् ॥ १२ ॥
या कीर्तिरस्य गपभूमि गगकास्य
अगारकाम्यसमुद्रागन दिश ।
तस्या कुमक्षपत्रगज्नाय यातं
वार्तामपास्यपिरर कृतो विनत ॥ १३ ॥
सा कापि कामस्यता कुमरनाय

धात्रीव तेन रचितेयमिह प्रपापि ।
या पूरयेत तृषितेषु तदात्वजात-
मन्येषु केषु न पय फलशस्तनोत्थम् ॥ १४ ॥
शत्रुञ्जयाद्रिमुकुटस्य पुरो जिनस्य
तेनेन्द्रमण्डपमिदं तदकारि किञ्चित् ।
अप्येकवारमधिगम्य जना यदन्त
र्जन्मान्तरेऽपि न भजन्ति कदापि तापम् ॥१५॥
अत्र व्यधापयदय नवमुक्तपन्त-
श्रीस्तम्भनाधिपजिनाधिपचैत्ययुग्मम् ।
तत्केतुकैतवकरद्वितयेन कीर्तौ
रम्येन्द्रमण्डपगिरोभुवि नृत्यतीव ॥ १६ ॥
लक्ष्मीर्मयाऽस्वलगिता जगदकभर्तु
र्भवत्या ततो वल्गयेयमिमां च देवीम् ।
वाग्मूर्तिमत्र रचयन्निति स स्वमेरु
माकल्पमीशमपि वाग्मिनमप्यशसत् ॥ १७ ॥
मूर्तीर्विधाप्य निजपूर्वजपूर्वजाणां
तेनात्र नित्यरचितप्रतिभिस्तताम्यं ।
या प्रीणिता स्वजनिमान्तनाम्पद
दुःस्था स्थियमपि मुञ्चति सापि लक्ष्मी ॥१८॥
मूर्तित्रय हरिकरिस्थमपूरि तत्र
पार्श्वस्य वीरधवलस्य तथा मनो सा ।
सघदमुद्गुरचलम्प्रिम्प्याप मृत

मध्य युगत्रयमिवात्र पवित्रदेशे ॥ १९ ॥
चत्वार्यथ चतुरवीरवलोकनाम्ना-
प्रद्युम्नशाम्बशिखराण्यवतार्य तत्र ।
तज्जन्मकीर्तिनिवहस्य चतुर्मुखत्वा-
द्धातु श्रिय निजजनोऽपि बभूव धाता ॥
आलोक्य वीभितपुरातनभूपभक्त्या
चैत्यश्रिया जिनपतेस्त्वमतीवभक्तम् ।
आन्तश्चमत्कृततया शिरसीव कृष्णौ
पाणी तदीयकृततोरणकैतवेन ॥ २१ ॥
श्रीसुव्रत भृगुपुराद्यमत्र मन्त्री
वीर च सत्यपुरत पुरतोऽवतार्य ।
ताभ्या सदा विहितदीपमनोहराभ्यां
लोकद्वयीमपि मुदा विशदीचकार ॥ २२ ॥
भामण्डलमतिनिविविदधे जिनेन्दो-
र्यस्तत्र तत्र मणिकाञ्चनपृष्ठपट्ट ।
तत्कान्तिभिर्निचलितपु नमस्सु चैत्ये
गीता जयन्ति यदि पूजनमङ्गलाय ॥ २३
यत्प्रासादस्तम्भमयतोरणस्तम्भजात
नप्रासादकर्तरि तेन तेने ।
ननायमदिपतिरप्रतमप्रभाव
सभाग्यतप्रासादजाततोरणानि ॥ २४ ॥
यद्यम्बर सुरगुरोरिव म व्यधास्य

[illegible]

[illegible] स्थिति [illegible] मुहुर्निर [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
नित्य नि[illegible]
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible]
यस्मा [illegible]
[illegible] ॥
[illegible]

मतिसर्गं प्रबन्धेऽस्मिन्नरिसिंहविनिर्मिते ।
इमान्यकृत चत्वारि काव्यान्यमरपण्डित' ॥ ५ ॥

॥ इति सुकृतसंकीर्तननाम्नि महाकाव्ये सकलक
कीर्तनो नामैकादशः सर्गः ॥ ११ ॥

॥ समाप्तमिदं सुकृतसंकीर्तनं नाम
महाकाव्यम् ॥